

BONA PAU

PRENSA
CORONA

Núm. 458 Any XXXIX

MONTUÏRI

ABRIL 1991

PERE SAMPOL (P.S.M.), JOAN A. RAMONELL (P.P.) i JOSEP Ma. MUNAR (P.S.O.E.)

Els tres candidats a batle de Montuïri en les pròximes eleccions municipals, exposen els sus projectes per millorar el poble

*El Bisbe de Mallorca
troba correcta la
postura de Bona Pau*

*Set músics joves
s'integren a la Banda*

*L'equip de bàsquet
femení, classificat*

*Miquel Fiol,
nou President del
Patronat de Música*

*L'Ajuntament acceptà
els terrenys per al futur
complex esportiu*

*Encara s'estudia el
pressupost municipal*

HISTÒRIA DEL SANTUARI DE LA MARE DE DÉU DE LA BONA PAU (V)

El Santuari del Puig sota la protecció dels jurats

(Continuació)

El nou Santuari marià va continuar sota la protecció dels Jurats de la vila, com ho havia estat sempre l'anterior de St. Miquel, els quals procuraven atendre totes les seves necessitats. En els llibres de comptes de la Universitat, durant el segle XVII, es troben moltes partides de despeses per a la recuperació i conservació d'aquell edifici, encara que a vegades hi hagués algun descuit, com succeí l'any 1695, en què el Bisbe Don Perdro de Alagón, per haver-lo trobat ruïnós i indecent, va prohibir que se celebràs allà la santa missa mentrestant no s'hagués adobat l'edifici i provist de tots els ornaments necessaris.

Aquell mateix any de 1695 el P. Joan Archimbau, Predicador apostòlic i Custodi de la Província de l'Orde de Sant Francesc a Menorca, en nom del seu Provincial, demanà llicència al Consell de Montuïri per fundar un convent de la seva orde en el Santuari del Puig. Es comprometia a no ser carregós ni a la Vila ni a la Parròquia, a contentar-se amb la caritat ordinària de les misses i sermons que se li encarregassin, i a que dues vegades cada mes un religiós daval·làs al poble per ensenyar la doctrina cristiana i confessar a la parròquia. Però hi hagué discrepància de parers en el Consell, i aquell projecte de fundació no es va dur a terme (17).

Durant tot el segle XVIII i bona part del XIX continuà el Santuari sota la protecció de l'Ajuntament de Montuïri, essent un dels seus regidors el seu encarregat especial, el qual era vulgarment anomenat Batle des Puig. La cura immediata de l'oratori estava confiada a un donat, que vivia a la casa del costat i conrava per al seu profit una porció de terra, propietat de l'Església, coneguda amb el nom de *sa tanca de la Mare de Déu*.

Dia 14 de gener de 1870, en virtut de les lleis de desamortització i instruccions per al seu compliment, l'estat es va incautar de l'herència de la Verge, i la va vendre en pública subhasta, essent rematada a favor de Don Lluís Pou i Bonet per la quantitat de 7.500 pessetes. Aquella finca comprenia dues quarterades i mitja

Si ja l'any 1819 el poble anà en processó al Puig per implorar aigua pels sementers, ara, de bell nou, el 24 de febrer passat, ho féu per demanar per la pau del món

de terra de secà de segona qualitat, amb vint-i-cinc figueres i deu noguers, una casa rústica i porció de l'estable amb dret d'aigua de l'aljub del costat de l'oratori i a la font anomenada de la *cova celada*. Va quedar aleshores per al Santuari sols la casa antiga aferrada a l'església i la plaça que hi ha a l'altre costat (18).

Després d'aquest despullament cessarien naturalment els donats del Santuari, mancats de medis de subsistència. Malgrat això, per aquell temps visqueren encara allà durant alguns anys uns bons ermitans, els noms dels quals encara recorda la gent major. Eren l'ermità Rafel i l'ermità Pau.

DEVOCIÓ DE MONTUÏRI A LA MARE DE DÉU DE LA BONA PAU

Tot quant duim dit ja és una prova fefaent de la devoció que els montuïrers han professat sempre a la Verge de la Bona Pau. Però en particular la demostren tantes i tantes pujades silencioses duites a terme al Santuari de Maria, al llarg dels segles, per vells i joves, amb el cor unes vegades oprimat per la pena, i altres, rebossant d'alegria, per esplaiar-se davant la Reina de la Pau. Ho confirmen els reiterats romiatges de tot el poble, en processó de rogatives, per necessitats

d'aigua.

Tenim detalls molt curiosos d'un acord de l'Ajuntament de l'any 1819. Era el mes d'abril i quasi no havia plogut tot aquell any i els sementers se secaven. Dia 25 d'aquest mes sortí la processó de la parròquia, portant el Sant Crist de la Passió. Portava la capa el vicari Antoni Cerdà, i la clerecia anava cantant la lletania de Tots els Sants. A aquest acte s'hi ajuntà tot el poble, resant el rosari amb molta devoció. A l'arribada al Santuari es va saludar a la Verge de la Pau, amb el cant de la *Salve* i acte seguit començà la missa solemne a la qual predicà un Franciscà del convent de Petra. Seguidament començà la davallada de la processó, i arribats a l'església parroquial es va depositar el Sant Crist a la seva capella, notant-se que en tot el trajecte sols es varen rellevar quatre homes per dur-lo, essent molt gros el seu pes. Aquell mateix dia ja va començar a fer brusca, cosa que es va repetir els dies següents, fins que dia trenta va caure una pluja abundantíssima (19).

(Continuarà)

Gaspar Munar, M.SS.CC.

(17) V. nota publicada a BONA PAU n. 39.

(18) Consta tot això per escriptura pública, que guarden en el seu arxiu les Religioses de la Sda. Família, vulgus Vermelletes.

(19) V. BONA PAU, núm. 26.

Polítics competents

Ja se sap que no sempre es troba gent que vulgui assumir càrrecs de responsabilitat. Molts voldrien anar davant —això sí— però sense cap responsabilitat i sense haver-se d'indisposar amb ningú. I això no és possible, perquè quan són dos els qui pretenen la mateixa cosa i volen tenir ambdós la raó, aquell a qui no se li dóna, arremet contra els qui han decidit.

A Montuïri, com a la majoria dels pobles, hi ha tota una sèrie de persones més o manco vàlides per ocupar llocs de compromís dins el mateix Ajuntament. Potser que no comptin avui amb la preparació suficient com per responsabilitzar-se de determinats càrrecs, però amb bona voluntat i amb ganes, en poc temps hi estarien.

¿Per què serà que aquells, dotats amb suficients qualitats humanes se'n desenten? Gent que podria regir els destins de Montuïri no en vol saber res; i consegüentment se n'han de fer càrrec

persones amb manco condicions. I d'això en poden respondre bé certs montuïrers que han hagut de cercar persones per omplir llistes electorals.

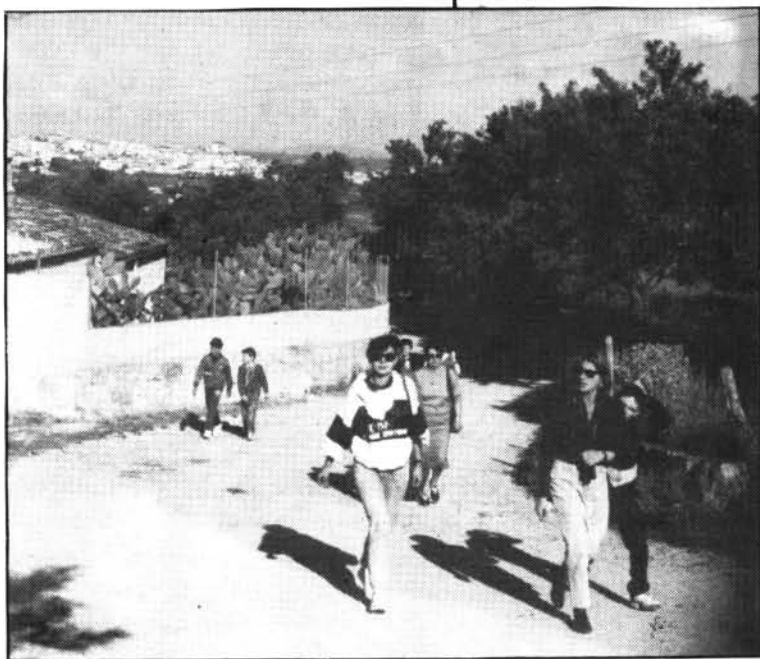
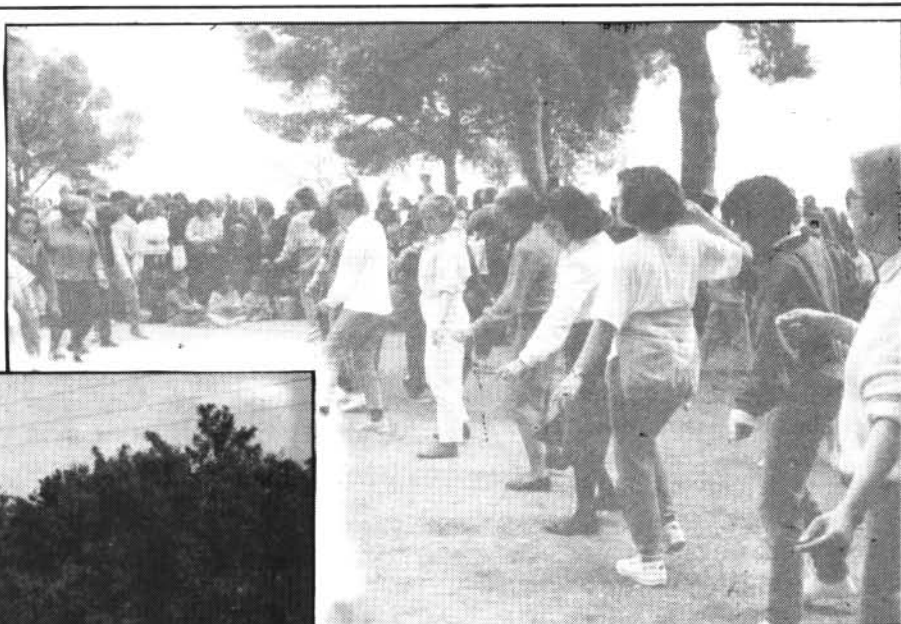
I després vendrà el dia que hauran d'anar a les urnes i ens queixarem que no ens agraden els candidats; però no pensarem que molts, amb un gran esforç i sols després de vèncer incomprendiments, hi figuren perquè altres no s'hi han prestat.

Manquen polítics competents, homes i dones amb qualitats que estiguin disposats a ocupar els

escons municipals. Tal vegada no coincideixin amb la ideologia de cap dels partits que es presenten, però aquests també tenen camins per poder-hi participar. Després no seran justes ni les lamentacions ni manco els atacs a aquells que, de bona fe han hagut de suportar el càrrec.

És ver que el sistema polític espanyol té mancances i deficiències. El millorar-lo és cosa de tots, i amb el temps i amb l'aquiescència dels qui tendran veu, un dia es podrà reformar. Molt s'ha avançat d'ençà d'un temps a aquesta part.

Onofre Arbona

LA FESTA DEL "DIA DES PUIG"

Enguany, com cada any, l'entranyable "festa des Puig" no ha passat per alt a cap montuïrer. Des del pujar-hi a peu fins participar en tots els actes, sempre ha estat i és cosa de tots. Alguns no hi pogueren anar per impossibilitat material o força major, però el cor de tots, era allà dalt.

Simplement, la vida

¿Heu reparat mai les fortes contradiccions que es donen dins la nostra societat i el món d'avui? Fixau-vos com ara es viu millor que mai. Parlem de la qualitat de vida, del nivell de vida, de la societat del benestar. Actualment es valora molt la vida humana i aquest fet és positiu. Això no obstant hi ha molt de desencant i signes de mort. I no em referesc als mals que l'home encara no pot dominar com el càncer, el SIDA o un terratrèmol, sinó als signes de mort causats per la pròpia persona humana; la fam, la guerra, l'explo-tació.

Cream indústries de mort on es fabrica l'armament; hi ha vides poc dignificades,

(Continua a la pàgina següent)

Miquel Fiol, nou President del Patronat de Música

El passat 23 de març Miquel Fiol Company fou elegit nou president del Patronat de Música de Montuïri, per renúncia del qui ho era, per incompatibilitat.

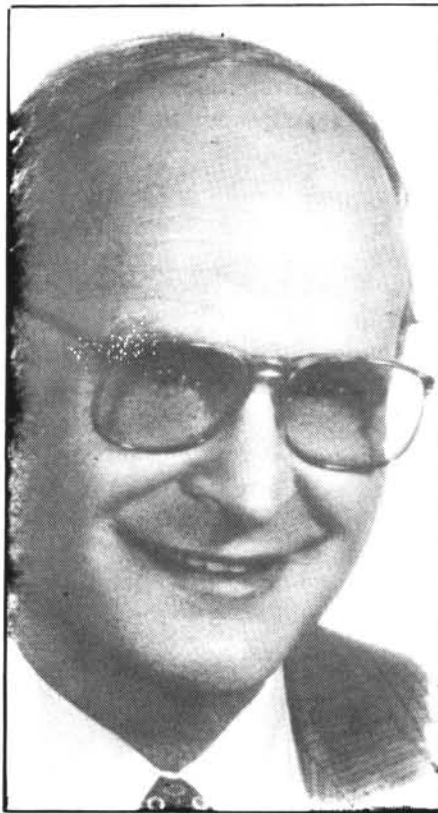
Als qui no coneixen en Miquel Fiol els direm que fa 62 anys que nasqué a Sant Joan, si bé en fa més de 35 que viu a Montuïri. És casat aquí, té tres fills i dos néts, i en legislatures anteriors, políticament va ocupar càrrecs municipals i autonòmics, però avui sembla que la política ja no és la seva principal preocupació.

—¿Podries dir-nos, Miquel, com t'ha "caigut" aquest nou càrrec?

—Abans vull dir que prèviament a l'elecció vaig voler demanar si hi havia altre candidat que ho volgués esser. I així i tot, com que no se'n presentà d'altre, la junta em presentà a mi. I si vaig acceptar fou perquè em sent un montuïrer més, plenament integrat dins el poble i amb una senzilla cultura musical.

—¿Tens alguna experiència respecte al càrrec que estrenes?

—Fa una vintena d'anys que estant dins l'Ajuntament m'encarregaren la Comissió de Cultura. I aleshores, juntament amb el director que hi havia, parlàrem ja de la continuïtat de la banda, tota vegada que molts dels músics eren d'edat avançada. En aquells temps, però, no hi havia subvencions ni ajudes com

ara, basta dir que el pressupost total de l'Ajuntament no arribava als 3 milions, motiu pel qual es va haver de recórrer a la bona voluntat del poble. Vaig visitar de 100 a 150 persones de tot estament i ideologia i no en vaig trobar cap que no estigués disposat a recolçar-la. I amb això vaig poder palpar la gran estimació que té Montuïri per la música.

I encara afegeix:

Simplement, la vida

(Ve de la pàgina anterior)

vides en condicions inhumanes, vides que no mereixen el nom de vida.

Sovint, el pa blan de la vida de cada dia el convertim en pedra per les dificultats i problemes que engendram nosaltres mateixos.

A vegades la valoració de la vida queda polatitzada en el propi JO; cuidam massa el nostre cos; la imatge, potenciant la cultura del JO i el benestar personal, oblidant en canvi que l'altre també és persona, amb la seva pròpia vida i la seva història.

L'apatia envers els altres esterilitza la vida i impedeix que aquesta transcorri amb normalitat.

Si som persones de bona voluntat i de talla humana hem de potenciar la vida:

— Donar la vida és posar tot lo nostre al servei dels altres.

— Donar la vida és regalar temps i dedicació als qui tenim prop.

De fet, quan vivim en plenitud, és quan ens desvivim pels germans.

Andreu Genovart

Des d'aquest càrrec es preocuparà intensament per recuperar tants de músics desvinculats de la banda i s'esforçarà perquè el Patronat amplii cobertura.

—Per tant, això em torna animar a partir, si bé vull fer dues observacions en el moment d'agafar el càrrec: Una: que tota la junta actual torni esser reelegida, ja que ha fet una bona feina i la integra gent molt competent. Els resultats parlen per ells mateixos. I hauria de continuar almanco un any més. I si no pogués continuar ja se cercaria la persona apta.

—¿O sia que la mateixa junta està reelegida?

—Efectivament. Tots els qui ara ocupen llocs de feina, són competents i imprescindibles.

—¿I l'altra observació?

—L'altra és conseqüència d'una preocupació que tots tenim. Em referesc a tan molt com costa fer un músic. Degut a la convivència humana a vegades sorgeixen discrepàncies, discussions, paraules inoportunes... fets que duen com a conseqüència que un determinat músic deixi de tocar a la banda. El Patronat no s'hi ha ficat mai, però crec que podria ser el moment de ficar-s'hi, no per donar vencedors o vençuts, sinó per reconduir l'assumpte i tornar recuperar aquests músics.

—¿Com et comprometries?

—Em comprometria a fer una feina de recuperació, anant a parlar un per un. Una tasca que sols faria per Montuïri, ja que tots som una gran família i el que hi surt guanyant és el poble a més de la mateixa música.

—Tenim entès que el Patronat dóna cobertura a la banda, al cor i a l'Escola de Música. ¿Abarcarà altres aspectes?

—Desitjam que aglutini totes les institucions o grups afins, per exemple escoles de ball o altres activitats culturals que puguin tenir interès per al poble.

—A vegades sembla que s'oblida la tasca del cor parroquial...

(Continua a la pàgina següent)

Fiol considera la conveniència de retre un homenatge a tots els directors que ha tengut la banda de música durant aquest segle

(V. de la pàgina anterior)

—Vull que no sigui així sinó que en vull fer una referència destacada. I si dins el Patronat no se'n parla tant, és perquè no ofereix problemes. Molts, del Patronat, tenen fills a la banda i viuen més els problemes. De la coral tots n'estam orgullosos, i més després d'haver sentit les alabances del mateix Bisbe, dies passats. Això també dóna un prestigi al poble.

—Ja que has parlat d'una repesca, ¿podries concretar un poc més?

—La primera cosa és la de no donar ningú ni per vencedor ni per vençut. Estic content que aquests primers dies, després d'haver-me elegit, ja han vingut antics músics a felicitar-me. I en ells he comprovat l'estimació que tenen a la música. Em refereix, naturalment, a aquells que per un o altre motiu abandonaren i no era per edat. Es podria aprofitar per recuperar tants de músics montuïrers escampats per altres indrets de Mallorca i altres que han "penjat" el seu instrument. Seria una repesca de tots els qui han tocat dins Montuiri. I després intentar que s'incorporassin a la banda aquells que no la integren.

—¿Com enfocaríeu aquesta tornada?

—Es podria enfocar, per començar, retent un homenatge a tots els directors que ha tengut la banda de música i que, gràcies a ells, han fet possible la pervivència.

—¿Recordes els noms?

—Pel que sé són aquests: Pere Sampol, el primer, Rafel Miralles "Putxo", Bartomeu Sampol (fill del primer), Joan Socías "Vermell" i Baltasar Pocoví (de Sa Mata). I sense oblidar els actuals directors de la banda i de la coral.

—¿Ja és una decisió formal?

—Encara ho he de proposar a la Junta; però ho dic pensant en tanta gent que, estimant la banda de Montuiri, se'n

Una altra vegada hem pogut gaudir de veure la incorporació de nous elements joves a la Banda de Música, com va ocórrer encara no fa mig any

va a altres llocs, sols per divergències personals. És pensant en això que la Junta també hauria d'esser mediatadora i salvadora de músics.

—¿Quan es faria aquest homenatge?

—Una data bona seria la de Santa Cecília, pel novembre. Així hi hauria temps d'haver parlat amb la majoria.

—¿Què en dius, del cor parroquial?

—Dins el mateix cor parroquial, avui "Mont-Lliri", també tenc entès que hi ha una espècie de junta rectora. I això fa que puguin resoldre democràticament molts de problemes o prendre decisions.

—¿Hi ha una cosa semblant a la banda?

—Què sàpiga, no. I seria convenient que hi hagués un reglament interior que regulés molts de detalls, inclús especificant bé el règim econòmic i totes les gestions i actuacions. Així és possible que moltes fugues s'haguessin evitat.

—És un fet lamentable...

—Basta pensar en l'amargura que és per a un director el que li manquin certs instruments a l'hora de començar un concert. És com un cuiner que ha de fer un bon dinar i quan és l'hora no disposa de tots els ingredients que ha de posar dins l'olla. Quan la banda és incompleta no respon així com vol el director. I la mateixa cosa podríem dir de la coral.

—Els Cossiers, ¿estan integrats dins el Patronat?

—Sembla que depenen del mateix Ajuntament i tenen un pacte amb el Consistori. Abans hi estaven, però ara tenen una reglamentació especial.

—¿I altres grups?

—Hi ha hagut contacte amb joves per

integrar-hi grups excursionistes i a la vegada poder tenir una cobertura legal. De totes maneres el Patronat tendrà de cada dia un protagonisme més ample.

—¿Quina és la impressió sobre el professorat de l'Escola de Música?

—Estam molt satisfets. Duu a terme una labor eficient, tot i que ens suposen unes despeses molt importants. Fins i tot n'hi ha, com na Margalida Vaquer, que realitzen un curs de director de banda.

—¿Amb quina il·lusió comences aquesta nova empresa?

—Amb la de retornar al poble tot quan ens ha donat i es mereix per la seva tradició musical.

Onofre Arbona

EL PRESIDENT CAÑELLAS AMB LA PREMSA FORANA

Novament el president de la C.A., Gabriel Cañellas, volgué tenir un contacte amb els representants de la Premsa Forana de Mallorca, el passat 26 de març a Monti-Sion de Porreres.

Sorgiren molts de temes, però sobretot els relacionats amb INSALUT i els PAC foren els que més cridaren l'atenció. "Sembla —digué— que el Govern Central retardarà tot quan podrà el fer l'hospital de Manacor i fins i tot és molt possible que abans es construesqui el segon a Ciutat". I per altra part afegí que "INSALUT no disposa del personal necessari per cobrir així com pertoca els centres d'atenció primària".

Es tocaren també temes com canalització d'aigües, AGAMA, i altres sobre qüestions polítiques, d'actualitat, i econòmiques, que tenen incidència directament amb la Premsa Forana.

MARIA CERDÀ MIRALLES

Dubta si la política vertaderament soluciona la convivència i ajuda els joves

En aquesta ocasió, en lloc d'entrevistadora ha esdevingut entrevistada. Na Maria Cerdà Miralles ja no és aquella joveneta indecisa, tímida i un tant empegueïda quan havia de sortir a rotlle. Avui, als seus vint anys complits i estudiant a la Universitat de les Illes Balears, al segon curs de Filosofia i Lletres, ja se la veu més determinada, encoratjada i decidida.

Sembla, com tota la joventut de la nostra edat, que es prepara per enfrontar-se al dia de demà sense por i amb l'enteresa que es requereix per triomfar. No ignora que encara hauran de passar uns anys, i té ben present que és més necessari que mai, posar-hi ara els colzes i empènyer fort per no quedar darrera i situar-se a l'altura de les circumstàncies que s'atalaien si no volem romandre desfasats del futur que ja s'acosta ben aviat.

Dins la branca de Filosofia i Lletres, na Maria encara s'haurà d'inclinar per una matèria concreta. Així ens ho deia:

—Ara com ara, encara no estic ben decidida per quina serà. Quan arribi a tercer m'hauré de decidir definitivament per història, art o geografia. Ara bé, si no canviï cursaré història general.

—O sia, que encara que ens dius que estudies Història, ja ho res d'ara encara no està ben decidit?

—Així estan establerts els estudis: els tres primers cursos són generals i els altres dos, d'especialitat.

—¿Per què elegires aquesta carrera?

—Perquè des de sempre m'havia agradat, i a més, ho podia fer a Mallorca.

—¿Quines assignatures tens?

—Cada curs és de cinc assignatures, de les quals una és optativa. Són Geografia Humana, Història Antiga, Història Medieval, Art An-

tic i Medieval. I com a optativa faig Institucions Medievales. D'aquestes, la que més m'agrada és Història Antiga.

—Realment, ¿has pogut estudiar allò que més volies?

—Hi havia més coses que em feien il·lusió, com per exemple periodisme; però era més pràctic no sortir de l'illa.

—¿Quines sortides trobes que té aquesta carrera?

—Poques perquè som molts que estudiem aquesta carrera. Sols a la meua classe n'hi ha 150. Una bona sortida seria la de professor d'institut, ficarte a un museu...

—¿Animaries altra gent a que estudiàs això mateix?

—Sí, perquè és molt interessant, ja que la mateixa paraula ho diu: coneixes la teua història.

—¿Què significa per a tu el juny?

—La fi d'un gran esforç.

—¿I el setembre?

—Si no has estudiat prou i has de recuperar pel setembre, pot significar un estiu no molt agradable.

—¿Llevaries els exàmens?

—Sí. Són molt dràstics i a vegades injusts i fins i tot com se sap, depenen un poc de la sort. Però no hi veig altre sistema.

—Passant ara ja a temes més de caire personal. ¿Què penses de la política?

—La política, igual que la democràcia, en teoria és perfecta, però a la pràctica i sobretot ara, després del conflicte del "Golf", fa pensar si vertaderament soluciona la convivència i ens ajuda. Però per altra part, crec que és l'únic viable per poder funcionar com a societat.

—¿Quins són els teus divertiments?

—“Lo” típic: llegir, anar al cinema, anar de “marxa”...

—¿Practiques algun esport?

—No en practico cap, no tenc molt de temps; i per altra part som bastant vaga. Els caps de setmana prou caminam pel camp.

—¿T'agradaria practicar-ne algun, dels esports que no en tens oportunitat a Montuïri?

—M'agradaria poder nedar habitualment.

—¿Quina qualitat humana és la que més admires?

—El sentit de l'humor, la sinceritat i l'optimisme.

—Ja per acabar, ¿quina opinió et mereixen els joves i les joves d'avui?

—Com a jove, no puc ésser objectiva. Crec que la meua opinió és més o menys com la de tothom; és a dir, hi ha de tot: gent que estudia, gent que treballa, gent que no sap el que fer, etc. Ara bé, pel que coneix, els joves vivim al dia encara que també pensam en el futur. No ens agrada que ens controlin, volem passar-ho bé, ser independents i gaudir del temps tant com sia possible.

Ma. Antònia Rigo

S'ha dit que...

... dins es nostre centre de salut no s'hi plou, però fa anys, segons diuen, que hi guaita una taca d'humitat que, de tant de temps que fa que hi és, s'ha engrandit i ennegrit. I això, a un centre sanitari, no sembla de lo més higiènic. Fins i tot hi ha persones que s'empeguen.

—oOo—

... fins aquí arriben ses queixes de s'abandonament en es centre de sanitat. Diuen que si continuen deixant obert i qualcú entràs dins es depatx d'algun metge, podria fer-se seves ses medecines que volgués i emprar-les per a lo que no toca. És tan fàcil tancar i llevar sa clau!

—oOo—

... i més queixes. És ben hora que posin llum en es tros de sa carretera vella de Manacor que va des d'es camp de futbol fins a s'hostal. Hi ha doblers per lo que volen!

—oOo—

... no hi ha com tenir bo! A un que fa una obra il·legal li fan una llei a mida i sa brigada municipal li fa s'acera a un tros que era de tothom. Una altra vegada s'interès d'un particular ha primat damunt s'interès general de tot es poble.

—oOo—

... es temps d'en Franco se aceres se feien dins es tros des particular; ara se fan dis sa carretera... Si això dura molt de temps, en veurem de grosses!

—oOo—

ESTIC PREOCUPAT PERQUÈ NINGÚ M'AJUDA A DETERMINAR-ME PER QUIN DES TRES, QUE VOLEN ESSER BATLE DE MONTUIRIR, M'HE DE DECIDIR. PARLIS AMB QUI PARLIS, TOTHOM TROBA DEFECTES A TOTS. ¿I JO, QUE NO EN TENC, TAMBE?

... i què en direu, des P.A.C. Es batles, tots, estigueren d'acord manco es de Porreres. Tots "amén, amén", "perquè és un acord d'es P.S.O.E. des P.P. i des sindicats." Idò... s'acosten ses eleccions i llavors removen es poble per treure vots. Quina barra!

—oOo—

...per tot es poble han arribat es comentaris i sa polèmica, pes canvi de nom d'un tros de s'avinguda d'Es Dau. És que ho difongueren per Radio Murta, on un veïnat demanava que es mantengués es nom popular d'Es Dau, i que abans de decidir res, se'ls ho havia d'haver consultat. Però... ¿què se va acordar a un ple?

—oOo—

... ha estat un honor per Montuiri que es camp d'Es Revolt acollís, encara

que benjamins, un equip de sa talla del Barcelona.

—oOo—

... uns diuen que tres i altres que quatre, es partits polítics que se disputaran sa batlia des poble. Siguin es qui siguin, sa gent ja està preparada per presenciar sa lluita. I si hi ha un quart partit i treu vots, podria fer anar sa balança allà on volgués! Mirau per on.

—oOo—

... a un veïnat s'Ajuntament li pren un tros de finca per fer es clavagueram. L'home protesta es mes de novembre "per escrit", i res. Hi torna es mes de març, i res. A veure si sa cosa acabarà an es jutjat i llavors tots en sortirem escaldats.

—oOo—

... es Dijous Sant ses baves corrien per sa plaça. Es pares, padrins i directius des Patronat de Música no hi cabien de goig, mirant es set músics nous que debutaven a sa banda.

—oOo—

... i no parlem des dia de Pasqua, quan interpretaven sa tonada de "panades". No hi ha dubte: quan sa llavor fruita bé, tot és felicitat... I vet aquí una altra tradició recuperada.

—oOo—

... sa processó de l'encontre de cada anys va a manco. No es estrany, si després es qui han anat a sa processó, en arribar a l'església troben es bancs ocupats pes qui no hi han anat.

EN XERRIM

Pagamos
hasta el

13'50%

desde la primera peseta.

SIN COMISIONES NI DESCUENTOS
EN PAGARES DE MARCH
LEASING, S.A., A 12 MESES

Rentabilidad por tramos:

De 1.000.000 a 2.500.000 # 12, - %TAE

De 2.500.001 a 5.000.000 # 12,50%TAE

De 5.000.001 a 10.000.000 # 13, - %TAE

A partir de 10.000.001 # 13,50 %TAE

TAE

Infórmese en cualquiera
de nuestras oficinas.

BANCA MARCH

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta del ple extraordinari celebrat el 16 de març de 1991

Modificació de les Normes Subsidiàries i acceptació de parcel·la anexas al camp de futbol

El batle va donar compte de l'aprovació definitiva per part de la Comissió Provincial d'Urbanisme de la Modificació de les Normes Subsidiàries de Plan-tejament. I seguidament, per unanimitat s'acceptà la cessió de la parcel·la

anexa al camp de futbol formulada per Joan Mas Sastre, per una superfície de 6.500 metres quadrats, on es podrà construir la zona esportiva en la qual està prevista la ubicació de la piscina municipal.

Certificacions d'obra

S'aprovà la segona certificació d'obra corresponent a la primera fase de

la residència de la 3a. Edat per un import de 2.053.055 pessetes. I també la segona certificació d'obra de l'edifici de la Creu Roja, la qual puja 1.903.176 pessetes.

Projecte del pressupost de 1991

A l'acabament, el batle entregà per al seu estudi als grups polítics en representació municipal, l'esborrany del projecte del pressupost municipal per a 1991, l'import provisional del qual sobrepassa els 65 milions de pessetes.

Tercera Edat

Festa de matances

Foren 179 els montuïrers que dia 11 de març passat anaren a la festa de matances que per a la tercera edat s'organitzà a "Sa Gruta" del Port de Manacor amb la col·laboració de "Sa Nostra". Abans, però, visitaren "Perlas Majòrica" —on les dones foren obsequiades amb una perla— i l'auto-safari de Manacor.

Després del dinar no va faltar l'animació d'un bon ballet que, com ja ve essent costum a les acaballes de les excursions del col·lectiu dels majors, fou molt concorregut. Però encara hi hagué, per haver anat a matances, l'obsequi d'una llangonissa i dos botifarrons a cada participant. I cap a la vila manca gent!

L'ampliació del local social

Els darrers dies del mes passat es reberen el plànols per a l'ampliació del local de Ca Ses Monges. Esperem que se solucioni la part econòmica i prest, tal com està previst, comencin les obres i el puguin gaudir els nostres majors.

"Dia del Major"

La Junta Directiva de l'Associació de la 3a. Edat volgué participar, dia 21 de març —entrada de primavera—, a la festa del "Dia del Major" organitzada en el "Foro de Mallorca".

Excursió per Europa

Passan ja els quaranta els montuïrers apuntats per anar a l'excursió que del 27 d'abril al 4 de maig realitzaran a Àustria i Alemanya els de la 3a. Edat. Que tot els sia per bé i que gaudeixin de debò!

radio
JOVE

ESTAM ALATEVA
O N A

103.2 F.M.

ANTENA 3 INTERNACIONAL

DILLUNS A DIVENDRES

20:00 a 24:30 h.

DISSABTE 14:00 a 16:00 h.

GOVERN BALEAR

DIRECCIÓ GENERAL DE JOVENTUT
CONSELLERIA ADJUNTA A LA PRESIDÈNCIA

98.2 F.M.

ANTENA 3 - MENORCA

DILLUNS A DIVENDRES

19:00 a 20:00 h.

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

BANCA MARCH

La banda de música augmenta en 7 jovenets i recupera la tradició de tocar panades

LA BANDA AUGMENTA

El nombre de components de la banda de música augmenta condiderablement, tant és així que prest tendran necessitat d'ampliar el local. Dia 25 de març s'hi incorporaren set nous músics que hi han aportat joventut i sobretot moltes ganes de progressar.

I per altra part, el fet de tocar panades, l'horabaixa del dia de Pasqua, recuperant així una tradició perduda, fou molt ben acollit i apreciat per un bon grapat de montuïers, demostrant-ho acompanyat els músics pels carrers.

ACTUACIÓ D'HONORAT MOLL

Juntament amb tres rellevants intèrprets, el tenor Honorat Moll va participar al VII Cicle d'Opera a la fonoteca de la Casa de Cultura de Ciutat, els dies 5 i 6 de març amb motiu del bicentenari de la mort de Mozart. Un èxit més.

EL CAMPIONAT DE TRUC

Les 23 parelles que participaren en el VII Campionat de Truc de Can Pïeres acabaren a la darrereria de març. Fou guanyadora la parella formada per Gabriel Cerdà "Rupit" i Andreu Mairata, seguida de Llorenç Garcia "de Son Sastre" i Rafel Nicolau "Calussa".

EL CA D'EN "DOIA," FINALISTA

En el concurs de la "Copa Canina del Rei", el ca rater de Joan Miralles "Doia" va quedar finalista. I també en la categoria de parelles. Enhorabona.

PATRONAT DE MÚSICA Assemblea ordinària

De l'assemblea ordinària de l'Associació Cultural Patronat de Música de Montuïri, celebrada el passat 23 de març, cal destacar la integració a la banda, de 7 músics nous, de 9, 10 i 11 anys i la previsió d'una pròxima incorporació de 8 més, l'obertura de noves seccions, entre les que cal esmentar excursionisme i ball de saló, així com el propòsit de recuperar antigues tradicions, com són les de tocar panades, interpretar serenates per les Verges, i altres, per músics joves.

Pere Sampol expressà el desig de no presentar-se a la reelecció per així mantenir la independència política del Patronat. Aleshores fou elegit nou president, Miquel Fiol, si bé exigí que continuàs el mateix equip, sense cessar cap directiu.

FESTES DE PASQUA

El rallye automobilístic, les carreres ciclistes i la festa del Puig, foren els únics actes no religiosos de les festes pasquals.

EL CURS DE BALL AMABLE

El curs del tercer nivell de ball amable que en Manuel Castelló imparteix al Local Jove de Montuïri va acabar dia 14 de març. I per no perdre cap punt, el dijous següent ja va començar el del quart nivell, també amb molta animació.

MOVIMENT COMERCIAL

Durant el passat mes de març hi ha hagut a la vila un petit moviment comercial. Mentre la botiga de "Ca n'Encarna" ha tancant, la de "Ca na Portell" ha canviat de propietària. Na Miquela Mas Obrador ara serà l'encarregada de dur endavant aquest negoci.

EL VIATGE D'ESTUDIS

Després d'haver realitzat moltes actuacions per tal de guanyar qualche duro, els allots i allotes de 8è. del nos-

tre Col·legi partiren de viatge. Ho feren dia 17 cap a Barcelona des d'on, després de visitar el Monestir de Montserrat, seguiren cap a Saragossa, Madrid i els seus voltants, Àvila, Toledo i Segòvia.

Tornaren el diumenge dia 24, amb cara de cansats, però amb la satisfacció d'haver-s'ho passat molt bé.

NOU EMPADRONAMENT

Durant el mes de març, a l'Ajuntament es dué a terme el nou empadronament de tots els habitants de la vila. Després de rebre el corresponent avís, els montuïers hagueren de passar per la casa de la vila i presentar els documents pertinents: el D.N.I. i el N.I.F. Però no acabaren i haurà de continuar durant aquest mes d'abril.

NOMINACIÓ D'UN CARRER

Encara que no fos per unanimitat, l'Ajuntament va aprovar el nom de "Batle Joan Miralles" per al carrer que comença a la part oest de l'Avinguda "Es Dau".

Una proposta que en el seu dia va presentar el batle de Montuïri i ara ha provocat alguna reacció en contra per part d'alguns propietaris de la zona afectada, al·legant el fet de no haver estat abans consultats ni informats pertinentment.

Francesca Gomila

Restaurant
PUIG DE SANT MIQUEL
(Dimarts tancat)

Ctra. de Manacor, Km. 31 - Tlf. 64 63 14 - MONTUÏRI

LLOM AMB COL	FRIT
ARRÒS BRUT A LA MARINERA	COLOMS
SOPES MALLORQUINES	CABRIT TORRAT

TEODOR ÒBEDA, BISBE DE MALLORCA

Considera extraordinàriament positiva l'experiència dels rectors solidaris

BONA PAU ja havia publicat una entrevista amb el Bisbe de Mallorca, Teodor Òbeda, fa quasi cinc anys; era pel juny de 1986 amb motiu de l'aparició del número 400. Ara, a rel de la visita pastoral que va realitzar a Montuïri el passat 16 de març, volguérem, de bell nou, ja després d'haver acabat tots els actes, tornar fer una curta xerrada amb ell i formular-li sols deu preguntes perquè ens donàs la seva valuosa opinió sobre la nostra revista i també exposàs el seu punt de vista sobre alguns temes concrets d'Església.

—Senyor Bisbe: BONA PAU va néixer l'any 1952 al costat del campanar de l'església de Montuïri i sota l'empar de la mateixa Església. En un principi sols era full parroquial, però des de l'esdeveniment del Concili Vaticà II i a conseqüència del mateix caminar de l'Església, de cada dia més enmig del poble i també més sensible als esdeveniments humans, aquesta publicació també ha evolucionat i ha arribat a ser la revista del poble i per al poble de Montuïri. ¿Què opina d'aquesta presa de posició?

—Opín que és una bona presa de posició. Crec que era una passa que s'havia de donar després del Vaticà II; és a dir, una revista que arribi a tothom, que tracti tots els problemes del nostre món des d'una òptica cristiana i intentant transmetre tots els valors evangèlics. Crec que és una posició justa.

—Per tant, BONA PAU ja no tan sols dona notícies d'Església, sinó que, com es pot comprovar, és portaveu, a més, dels polítics, dels esdeveniments socials, esportius... ¿Ho traba correcte?

—Ho trob correcte, i a més, ho trob constructiu, perquè dona la possibilitat que tothom expressi la seva opinió, que hi hagi intercanvi de parers, polítics i privats, i grups i moviments, i tothom té aquí una possibilitat de fer escoltar la seva veu. I com que tot està en aquest clima i en aquest marc de pau, fent honor al títol de BONA PAU i de germandat; crec que això és un servei que l'Església està obligada a fer en tot lo possi-

ble i aquí ho fa a través d'aquest medi de comunicació.

—Passant a un altre aspecte. Ara que s'ha posat en contacte amb la cristiandat de Montuïri, ¿quina opinió se'n duu dels feligresos de la cristiandat mateixa de Montuïri?

—La meua impressió —continua dient-nos el Bisbe— és que hi ha un grup nombrós i extraordinàriament viu i dinàmic a l'església de Montuïri, i molt compromès; i després hi ha un altre grup més ample, la gran majoria del poble, que queda més o manco influït d'aquest grup i tal vegada no hi participa, en el dinamisme que seria desitjable, de les coses de l'Església. Certament nosaltres

hem de pensar que no tothom ha de viure la fe amb la mateixa intensitat. Per una banda jo admir i vull animar el grup més compromès i voldria també, en lo possible, invitar la resta del poble de Montuïri a considerar la importància que té aquesta dimensió religiosa; no només com a interès pròpiament religiós, sinó com un element que ajuda a crear consciència i a engendrar esperit ciutadà i germandat en el plantejament i corresponsabilitat. I, per tant, aproximar-se el més possible a l'Església.

—Ja passant a un altre aspecte: ¿Li podríem demanar per què serveix avui una visita pastoral?

—Serveix fonamentalment per animar els cristians a enfortir més les seves postures d'acceptació de l'Evangeli i de pertinença a l'Església. I animar tothom. Estic molt content perquè avui he pogut animar els grups que estaven més prop, els més dinàmics, més compromesos. He pogut animar una gran part del poble que ha assistit a la Celebració Eucarística; i esper que mitjançant Ràdio Murta hagi pogut animar molta altra gent que m'hagi pogut escoltar. Això és mitja part de la visita pastoral. L'altra part d'aquesta visita pastoral seveix perquè jo, com a Bisbe, conegui cada vegada millor els membres de les comunitats cristianes, i coneixent-los més pugui servir-los millor.

—¿Quina diferència considera que hi ha entre una visita pastoral avui i una d'abans?

—Unes diferències abismals —contesta tot d'una i sense pensar-s'ho gens—. Un temps, la visita pastoral era pràcticament una espècie d'inspecció i d'indagació de totes les coses de la parròquia. Certament s'ha de dir que un temps el bisbe pràcticament no anava als pobles més que per a la

(Continua a la pàgina següent)

INTERESSANTS MANIFESTACIONS DEL BISBE DE MALLORCA A 'BONA PAU'

**"TROB CORRECTA I
CONSTRUCTIVA LA
POSTURA DE BONA PAU"**

(Ve de la pàgina anterior)

visita pastoral, perquè les comunicacions eren molt difícils. La visita pastoral no és d'ara, la visita pastoral es va instaurar a principis del segle XVI, a l'Església; per tant, durant segles, els bisbes quasi únicament visitaven els pobles en les seves visites pastorals, i ara estam constantment en contacte amb totes les comunitats. I per altra banda, la relació que tenim, no només a nivell de bisbes, sinó d'altres instruments pastorals i d'orientació de la Cúria, evita que la visita del bisbe sia una visita d'anàlisi, d'inspecció, i pugui ésser molt més una visita de trobada, d'estímul i d'animació a la comunitat.

—¿És ver, això que diu qualcú, que l'Església arplega feels i els tanca dins ella?

—Crec que aquest és un defecte que hem de tenir sempre present per tractar d'evitar-lo; però en general, jo dic que això no és ver. Sense deixar d'admetre que a vegades ho pugui ésser. Però no volem tancar ningú dins els murs de l'Església, ni crec que en la realitat estiguin tancants. La mateixa reunió d'avui demostra —continua afegint don Teodor— que tothom està pensant que pot treballar fora de l'Església... en l'evangelització, en el transmetre la Bona Nova de Jesús, ajudant a tota classe de gent mitjançant els grups d'acció social, els que estan presents a les distintes institucions de tot tipus del poble... Crec que avui, més que mai, l'Església està oberta cap a fora.

—¿Creu, per altra part, que la joventut avui encara és recuperable per l'Església?

—Crec que hi ha un sector minoritari, certament, però un sector important de la joventut, que està incorporat a l'Església d'una manera viva i il·lusionada. I crec que

**"UN SECTOR IMPORTANT
DE LA JOVENTUT S'ESTÀ
INCORPORANT A L'ESGLÉSIA"**

gran part de la joventut actual, ho sabrà o no ho sabrà, però certament té unes possibilitats i fins i tot unes apetències dels valors evangèlics, que fan que efectivament sigui recuperable per a la vivència cristiana.

—I amb la manca de capellans que hi ha, ¿com veu el futur de l'Església de Mallorca?

—Als pròxims anys, els veig difícils; perquè ara, en aquests moments, tenim 36 seminaristes majors. Gràcies a Déu és un nombre acceptable. Hi va haver un moment que eren tres seminaristes majors; hem avançat molt, però encara tardaran a ésser capellans. I entretant els pròxims 8 ó 10 anys seran de vertadera penúria de capellans. Ho veig amb preocupació per una banda i amb esperança perquè veig que creix el nombre de seminaristes.

—¿Què ens pot dir de l'experiència dels rectors solidaris?

—Per a mi és extraordinàriament positiva. Crec que fa caminar les parròquies molt més juntes unes a les altres, obertes unes a altres i crec que les parròquies queden enriquides perquè en lloc de tenir un capellà que hi porti tot el saber i totes les seves possi-

**"L'ESGLÉSIA, AVUI MÉS
QUE MAI, ESTÀ OBERTA
CAP A FORA"**

bilitats, en tenen quatre. Certament no tot el temps ple, però sí tots presents de qualque manera. I això enriqueix molt la dinàmica de cada una de les tres parròquies.

—Ja per acabar, ¿voldria dir qualque cosa als montuïrers?

—Vull animar-los i dir-los que tinguin molta esperança i molt d'optimisme, perquè encara que el nostre món té coses dolentes, també en té moltes de bones; i sobretot perquè nosaltres, que creim en Jesucrist Ressucitat, sabem que és possible vèncer el mal i construir un món millor.

Onofre Arbona

Carta al director

Sr. Director:

La Junta Local del Partit Popular de Montuïri lamenta la falta d'objectivitat respecte a determinades informacions que fan referència al nostre poble i que es publiquen a certa premsa de Ciutat.

Tothom té dret a expressar les seves opinions, però consideram que quan es redacten les notícies, s'ha d'informar així com pertoca als seus lectors. En canvi ens sorprèn que durant aquests darrers anys el nostre partit, que actualment governa el Consistori de Montuïri, no hagi generat ni una sola notícia positiva, quan són molts els montuïrers que pensen de distinta manera.

També consideram que no hi ha ningú del nostre partit que hagi ofès cap corresponsal, i per tant això no hauria d'influir ningú. I tot això fa que sia de cada dia més la gent que posa en dubte allò que es publica de Montuïri fora del nostre poble.

Ens agradaria, per tant, que el nostre partit, que s'esforça tant com qualsevol altre pel bé de Montuïri, fos igualment tengut en compte a l'hora de redactar les informacions.

Junta Local del Partit Popular

Candidat a batle pel P.S.M. PERE SAMPOL MAS

El candidat a batle pel P.S.M., Pere Sampol Mas, té 39 anys, està casat i té dos fills. És enginyer tècnic i actualment treballa com a oficial de recaptació a l'Ajuntament de Manacor.

Està afiliat al P.S.M. des de l'any 1977, essent des del 80 membre de la Comissió Executiva, duent les àrees d'organització, finances i política municipal successivament. Fou membre del Consell Assessor de RTVE de les Illes Balears, ocupant el càrrec de Secretari. Per altra part, duu vuit anys de regidor de Montuïri, quatre dels quals els va exercir a la delegació de la Comissió de Cultura.

—¿Per què et presentes com a batle?

—Pens que Montuïri passa per un moment molt difícil i tots hem de fer el possible per superar-lo. Sense falsa modestia crec que en aquest càrrec puc esser útil, i més quan he trobat una sèrie de col·laboradors que m'han animat i amb els quals podrem formar un bon equip de feina. Aquest punt és el més important per fer una bona gestió. Esser batle no ha d'esser massa distint d'esser president d'una de les entitats del poble; simplement es tracta de donar participació i escoltar la gent, com si cada cas particular fos un problema personal propi.

—¿No ho consideres arriscat?

—No crec que ser batle comporti cap risc, sempre que es facin les coses ben fetes i consultant les màximes opinions possibles abans de prendre una decisió. Al contrari, la meua experiència tant en la política com en la participació dins les distintes entitats de Montuïri sols m'ha duit amics i més satisfaccions que disgusts.

—¿Tens por a la crítica, al fracàs...?

—La crítica i l'oposició són necessàries, o millor dit, imprescindibles. Em faria més por una oposició callada, submissa... perquè llavors les crítiques surten al carrer, quan ja no és possible rectificar.

—De la situació política actual montuïrera, ¿què en dius?

—Hem de reconèixer que la situació no és bona; ni en el camp polític, ni econòmic ni social. L'Ajuntament està desprestigiada, sectors fonamentals de la nostra economia passen una crisi gravíssima, i la participació popular dins tots els àmbits, socials, culturals, esportius, festius, etc., han baixat moltíssim. De totes maneres, la gent n'és conscient, d'això, veu que és necessari canviar i per tant hi ha esperança. El dolent seria que pensàssim que tot funciona i perdéssim l'esperit de progressar i millorar la qualitat de vida.

—D'aquestes mancances esmentades, ¿quines consideres més urgents?

—Veig dos grans temes: el primer, l'econòmic, que va lligat amb la planificació urbanística, i l'aprofitament dels recursos externs, Mercat Comú, Govern Balear, programes de formació, etc. El segon, el de la participació popular per revitalitzar socialment Montuïri.

—¿Com concretaries això que dius?

—Des de l'Ajuntament hem de crear les condicions per facilitar aquestes inversions i pens que el sistema no és a través de declaracions d'interès social,

Motiva així la seva presentació:

“Crec que en aquest càrrec puc esser útil i més quan he trobat una sèrie de col·laboradors”

sinó creant un polígon de serveis. Així tendrem les indústries concentrades i planificades evitant la destrucció del paisatge, contaminació, problemes de comunicació, etc. I el segon tema, el de la revitalització social de Montuïri, passa per fomentar la consciència de poble dins cada montuïrer, i no sols la consciència de montuïrer, sinó l'orgull d'esser mallorquí. Hem de sortir al carrer per les festes, hem de participar dels actes culturals i esportius, hem de fomentar les nostres tradicions per divertir-nos i per demostrar-nos a nosaltres mateixos que som un poble viu, amb un drets històrics i polítics que se'ns han de reconèixer i respectar.

—En canvi, ¿què trobes que hi sobra?

—Si com a batle pogués fer un decret prohibint alguna cosa, prohibiria la mormuració.

—¿Quines seran les línies mestres del vostre programa?

—En matèria econòmica, crear condicions favorables a les inversions, fomentant els recursos propis de Montuïri. Preveu una gran revitalització del sector de la construcció a partir d'un programa de rehabilitació i foment de vivendes. Això va connectat amb un especial interès per la protecció del nostre patrimoni i el medi ambient. A nivell sanitari i d'acció social, s'han de millorar els actuals PAC i dotar l'equip de Serveis Socials de més mitjans, regulant l'ús d'assistència a domicili. Presentam un programa detallat de reactivació de cada festa en concret i foment de distintes activitats culturals i esportives, amb especial esment als esports no competitiu. I en quant a noves inversions, pensam que seran suficients amb la finalització de la residència de la Tercera Edat, el poliesportiu amb piscina pública i la xarxa d'aigua potable, no oblidant la neteja dels torrents i manteniment dels camins.

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

—¿Podries fer-nos una anàlisi de les tres etapes polítiques precedents a Montuïri des de la democràcia?

—La primera etapa, essent batle el company Francesc Trobat, crec que ha estat la més fructífera. A més de posar en funcionament una administració modèlica, es realitzaren moltíssimes inversions, pràcticament fora augmentar els impostos. Parl del Centre Sanitari, del poliesportiu d'Es Dau, asfaltat i manteniment de camins i torrent, biblioteca municipal, rehabilitació de l'Escola Pública i el cementeri. La segona fou marcada per la inestabilitat política. El fet de tenir tres batles en quatre anys no va afavorir la convivència política. I la tercera, de govern del partit popular, la veig marcada per la improvisació, falta de planificació i un augment considerable de les despeses corrents. També he notat una manca d'autoritat, no en el sentit d'imposar-se i fer creure, sinó en el marcar unes línies d'actuació clares i, des del sentit comú dels governants, transmetre sentit comú a la població. Crec que s'haurien pogut evitar problemes a alguns particulars que a la vegada són un perjudici estètic per Montuïri.

—¿Veus possibilitat d'enteniment entre altres forces per tal de guanyar les eleccions?

—Nosaltres veim necessari un pacte entre el CDS, PSM i PSOE; però quan els membres més significats del CDS ens manifestaren que no es presentarien a les eleccions, d'acord amb el PSOE valoràrem que seria negatiu presentar una candidatura d'esquerres que polaritzaria l'electorat. En quant a pactes amb dretes o esquerres, particularment pens que el que s'han de pactar són els programes. Per desgràcia avui les paraules ja no tenen cap significat, el que compta són els fets. Per exemple, un tema com el de manifestar-se contra la guerra pot unir sectors anomenats de dretes i d'esquerres i, a la pràctica, ha dividit els partits anomenats d'esquerres.

—¿Què opines de les altres tres forces polítiques en representació municipal?

—Em reserv l'opinió.

—¿Què pots dir de la situació econòmica del nostre Ajuntament?

Sobre pactes, Pere Sampol diu que "seran post-electoral en base a programes i capacitat de feina de cada regidor".

I per altra part afirma que no és partidari de demanar el vot a ningú.

Quan el P.S.M. governava l'Ajuntament es realitzaren bastants inauguracions

—La situació econòmica no és dolenta. Afortunadament enguany vàrem rebre de l'Estat un ingrés no pressupostat de 8 milions de pessetes que farà tancar l'any amb superàvit. En canvi un tema diferent és com s'han gastat els duros aquests quatre anys. La meua opinió és prou coneguda, demostrant amb xifres que l'augment de les partides de festes, cultura i esport ha estat espectacular, sense que a canvi es notassin més activitats. És absurd, per exemple, que en una fira es gastin més de sis milions de l'Administració, o 800.000 pessetes en toros, per unes festes, quan amb aquests diners les entitats del poble podrien organitzar infinitat d'activitats que no es fan per manca de pressupost.

—¿Quins són, segons el vostre partit, els problemes més importants que s'haurien de resoldre dins la pròxima legislatura i que, cas de guanyar les eleccions, emprendre preferentment?

—Retornar a l'Ajuntament la serietat i bona imatge que ha de tenir la nostra primera institució, crear les condicions perquè es puguin instal·lar a Montuïri empreses d'una manera planificada, fer rendable l'agricultura, protegir el nostre patrimoni cultural i arquitectònic, resoldre el tema d'aigües, especialment la depuració d'aigües brutes i embassaments i amb activitats i festes populars, estimular els montuïrers, especialment els joves, perquè tornin a ser un poble alegre i festós.

—¿Com veus la possibilitat de dur-se a terme i ser rendibles alguns projectes? Comencem pel d'Es Molinar.

—En quant al Molinar veig prioritari la rehabilitació dels molins abans que realitzar el projecte guanyador del con-

curs d'idees. Darrerament el meu grup férem una proposta en aquest sentit de sol·licitud d'ajudes al Mercat Comú. El tema de convertir el Molinar en una zona turística, el veig amb moltes reserves. Crec que el futur dels pobles del Pla de Mallorca no està en el turisme precisament, i més quan hem vist que aquesta economia tan depenent de l'exterior, resulta molt fràgil.

—¿I Son Fornés?

—Aquí s'haurien de seguir les excavacions, però intentant que no siguin tan gravoses per Montuïri. Més endavant podríem parlar amb els tècnics de la possibilitat d'organitzar viatges culturals, completats amb una visita al futur museu arqueològic de Montuïri.

—Del Molí d'Es Fraret, ¿què dius?

—Ja s'ha sol·licitat la creació d'una Escola Taller que seria un ús molt adequat per aquest edifici singular a la vegada que solucionaria problemes educatius i professionals a alguns joves de Montuïri. Naturalment l'ha de gestionar la Mancomunitat d'Es Pla, perquè Montuïri no té recursos suficients.

—¿I del projecte d'Es Creuers?

—Aquest és un projecte privat sobre el que l'Ajuntament no hi té competències. Ara bé, la nostra idea és requalificar aquella zona fent-hi un polígon de serveis. Això tendria l'avantatge que evita la dispersió de naus industrials per tot el terme i permet oferir terrenys a les empreses dotades amb tots els serveis: vials públics, clavegueram, recollida de fems, etc., factors molt importants per evitar la contaminació i degradació del paisatge.

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

—Sobre la piscina pública, ¿què?

—L'anterior Ajuntament ja la tenia prevista per a l'any 1989. Sols les improvisacions del Partit Popular l'han retrasada tant. La financiació, o millor dit, el manteniment es farà a carvi de l'exploració de les instal·lacions, que crec que seran rendables per a una família del poble, donada la proximitat a la carretera.

—Penses que Montuiri pot treure profit del turisme a fora vila?

—Essent realistes, no. Veig poques finques amb possibilitats de reconvertir-se per a aquest fi. I vull aprofitar per alertar sobre un ús incorrecte d'aquesta activitat. Algunes empreses ofereixen com a ofertes complementàries de turisme rural, safaris motoritzats que pertorben fora vila perjudicant la ramaderia, caça...

—¿Acabarà Montuiri essent de manera absoluta un poble dormitori?

—Acabarà essent un poble dormitori si li llevam les principals qualitats que té: contacte amb la naturalesa, un poble

bell i harmoniós, relacions humanes, etc. Al contrari, si tenim un poc de paciència, la gent en pocs anys tornarà al poble. Els avantatges respecte a les ciutats seran infinits: bons serveis, administració àgil, excel·lent escolarització, fora problemes de circulació i aparcament, espais verds, tranquil·litat, amistats... Si a més ho completam amb les mesures de relançament econòmic que abans he explicat crec que tenim un futur.

—¿Quines perspectives veus per rehabilitar i revitalitzar el nostre poble?

—Recentment he visitat unes comarques d'Andalusia, a la província de Huelva, on no hi ha un sol aturat. Una sèrie de pobles viuen de la terra, del conreu, transformació i comerç d'uns cultius seleccionats, planificats per la Junta d'Andalusia que ha subvencionat les inversions. Aquesta ha d'esser una de les tasques de la Conselleria d'Agricultura del Govern de les Illes Balears, estudiar el mercat interior i fomentar els cultius apropiats, garantint uns preus estables. És immoral que se subvencioni el deixar de cultivar les finques a un món on hi ha tanta gent que mor de fam. Ja des de l'Ajuntament, i pensant en un futur molt pròxim en què hi haurà una gran demanda de vivendes als pobles, realitzarem un pla de rehabilitació que dinamitzarà enormement el sector de la construcció. Però no les grans construccions que a la fi són fetes per empreses

de fora, sinó modernització de les nostres cases, restaurant-les i fent-les aptes a les exigències d'avui. Feines que hauran de fer petites empreses familiars, comunitats de béns o cooperatives. Hi ha un gran futur de feina amb oficis artesanals: tractament del marès i la pedra, fusteria, ferreria... I un altre projecte a més llag plaç és el de l'adquisició de vivendes per l'Ajuntament a persones que no tenen hereus directes a carvi d'una pensió vitalícia.

—¿Pensa fer pactes pre o post electorals?

—Els pactes seran post-electorals, en base a programes i capacitat personal de feina de cada regidor. Com a pacte pre-electoral en proposo un des d'aquestes pàgines a tots els partits: campanya electoral neta, exercint la crítica però respectant les persones.

—Ja per acabar: ¿Què diries als montuïers?

—Vull dir-los que per respecte a ells i a mi mateix, no som partidari de demanar el vot. Parlaré amb totes les persones que pugui i em vulguin escoltar, els demanaré consell i idees, però no intentaré convèncer ningú que som millor candidat que els altres. Em present per fer feina amb una trajectòria d'anys i uns col·laboradors extraordinaris. Si això es considera suficient, cada un té el criteri per decidir si mereix el vot.

Onofre Arbona

RECTIFICACIÓ

A l'entrevista amb na Catalina Bauzá publicada el mes passat es deia equivocadament que allà on ella va néixer li deien "sa taverna de Can Xorri", quan havia de dir "sa taverna de Can Xorroi".

MODELMON

DINS LA
NOSTRA
COMARCA

MOBILIARI - ART - DECORACIÓ

Carretera Palma - Manacor, Quilòmetre 22'700 - Tels. 12.50.34 - 12.50.69 - 12.51.26
FINCA CABRERA CASAL D'ALGAIDA 07310 ALGAIDA (MALLORCA)

Candidat a batle pel P.S.O.E.

JOSEP MARIA MUNAR VICH

Motiu de la seva presentació:
"Perquè el nostre partit té projectes engrescadors per a tots els montuïrers"

El P.S.O.E. presenta com a candidat a batle de Montuïri Josep Maria Munar Vich. Actualment té 44 anys i està casat amb na Sebastiana "Queló"; tenen una filla i dos fills i és Professor d'E.G.B. en el Col·legi del nostre poble.

Des de l'any 1987 està afiliat al P.S.I.B. i també fou regidor del nostre Ajuntament des de 1979 a 1986, i del juliol de 1990 fins a maig de 1991. I per altra part, també fou candidat al Parlament Balear l'any 1987 i al Congrés de Diputats a les darreres eleccions generals.

—¿Per què et presentes com a batle?

—Em present perquè el nostre partit té projectes engrescadors per a tots els montuïrers (petits, joves, de mitjana i Tercera Edat). Treballar perquè Montuïri no sia un llogaret de la Mancomunitat, sinó com abans, pioner de projectes. Per a dinamitzar i coordinar la política municipal.

—¿No tens por al risc?

—Quin risc pot córrer una persona que únicament vol pels presents i futurs montuïrers un poble més ric en serveis, un poble més ric en benestar social! El risc desapareix quan és tot un equip, tot un grup de persones que et recolzen, t'aconsellen i ajuden per a desenvolupar un projecte.

—¿I a la crítica?

—La crítica, la incomprensió o l'oposició quan és sincera i es mou per uns ideals, és bona i necessària, ara quan és per assumptes de butxaca, val més passar d'ella.

—¿Què opines de la situació política actual montuïrera?

—Han estat quatre anys perduts, de mala gestió; ha mancat un equip municipal que informàs, dinamitzàs i coordinàs la participació ciutadana. Quan un Ajuntament està mancat de gestió pròpia és com aquell arbre que perd les fulles i poc a poc la seva bellesa. En el seu entorn arriba la tristor i el desencant.

—¿Què trobes que hi manca a Montuïri?

—L'aigua potable. Un local jove obert i dinàmic amb una partida pressupostària digna. Un poliesportiu mancomunat. Millorar les comunicacions Montuïri-Lloret-Sineu-Sant Joan. La residència per a la Tercera Edat. Que la gent treballadora tenguí la possibilitat de fer la cita prèvia amb el metge. Més difusió a través de la ràdio i premsa de les novetats de la biblioteca i dotar-la de més volums, segons les necessitats de joves i majors.

—Aquestes mancances que has citat, ¿com les duries a terme?

—Totes són urgents, necessàries i possibles en quatre anys de feina i gestió ben feta; cercant i anant a demanar les ajudes allà on pertoca.

—¿Què trobes que hi sobra?

—Hi sobra que els que tenen el poder sàpiguen dir sí, quan pertoca; i no, quan és impossible i dona perjudicis a un col·lectiu. Hi ha un excés de personalisme, concentració de poder i afany de figurar.

—¿Podries anomenar-nos les línies bàsiques o mestres del vostre programa?

—Són aquestes: Participació ciutadana amb les decisions importants del poble. Recuperació del nostre patrimoni històric-cultural. Informació al poble. Atendre les necessitats possibles de tots els estaments socials, crear riquesa pel nostre municipi. Completar de serveis el poble de Montuïri.

—¿Com analitzaries les tres etapes precedents de les actuacions polítiques a Montuïri, al decurs del present període democràtic després del 1978?

—L'etapa 1979-83 fou una etapa molt crítica, de supervivència municipal. Trobarem les arques municipals buides i sense tècnics a l'administració. Haguérem de fer meravelles. Vàrem haver d'adoptar mesures impopulars, no tots acostumaven a pagar els arbitris i les llicències d'obres. Es va ordenar l'arxiu, posar en marxa la biblioteca, noms populars de carrers, es recuperaren moltes tradicions perdudes. El camp de futbol va passar a ser municipal i es va il·luminar. Es va fer una delimitació de casc i es deixaren en marxa projectes tan importants com el consultori i els vestuaris del Dau.

—¿I el període següent?

—El període 1983-87 de batlia com partida i subsanada l'administració municipal fou de grans realitzacions. Inauguració del Consultori, dels vestuaris del Dau, compra de Ca Ses Monges i posada en marxa del menjador i servei domiciliari. La depuradora d'aigües residuals, l'ampliació del cementiri. Es deixaren projectes fets, com els vestuaris del camp de futbol, la segona i tercera fase de la depuració d'aigües. L'any 1986 s'aprovaren de manera consensuada les Normes Subsidiàries.

—¿Com conceptues els darrers quatre anys?

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

—Els darrers quatre anys, 1987-91, només s'han acabat alguns projectes de la legislatura anterior. La dreta no té iniciativa pública. Per a ells és millor no tenir programa ni normes, sense elles les va més bé.

—**¿Quines possibilitats d'enteniment veus entre les forces polítiques afins, per tal de guanyar les eleccions?**

—Això no fou possible l'any 87, ni tampoc el 91. El P.S.I.B. va acudir a la cridada del P.S.M. i ens varen convèncer que era millor anar separats. El problema no és només a Montuïri, sinó a nivell de Mallorca, i fins que tota l'esquerres es convenci que només amb un pacte pre-electoral, per ventura com el que fan a Catalunya dos partits d'ideologia semblant, com són Convergència i Unió, serà possible guanyar molts d'Ajuntaments i també la Comunitat Autònoma.

—**¿Quina és la teva opinió de les altres forces amb representació municipal?**

—El P.S.M. té gent bona, però a vegades massa idealista, els ideals són bons i necessaris quan es compaginen amb realitats presents. I pel que fa a la dreta, també té públicament ideals, però a darrera passa d'ells i lluita per les seves necessitats de poder, protagonisme i riquesa.

—**Sobre l'actual situació econòmica del nostre Ajuntament, ¿què ens podries manifestar?**

—Dia 27 de maig, quan el poble ens hagi retornat la confiança i l'esperança de millorar aquest poble, ens trobarem amb 16 milions pendents de cobrança i amb 24 milions d'obligacions contraetes i no pagades, a més de totes les factures que es guarden dintre de la caixa forta esperant que arribi el bon temps.

—**Dins la pròxima legislatura s'hauran de resoldre alguns problemes concrets. Per vosaltres, ¿quins són els que haureu d'emprendre?**

—Aigua potable, residència de la Tercera Edat, millors comunicacions que com he dit són Montuïri-Lloret-Sineu-Sant Joan, poliesportiu mancomunat, drenatge del camp de futbol, molí des Fraret i primera fase del Molinar.

Segons Josep Ma. Munar, "els candidats són importants, però també ho són els programes realistes i possibles"

—**Com veus la possibilitat de dur-se a terme i esser rendibles aquests projectes citats?**

—La primera fase del projecte del Molinar seria establir una bona comunicació Molinar-Carretera de Manacor. La segona, il·luminar els molins. La tercera, posar en marxa un molí fariner i després fer una guia didàctica dels molins, pobla reial (casc antic), talaiot de Son Fornés. La quarta seria instal·lar el museu arqueològic a un molí. Si això tenia la suficient divulgació seria l'atenció dels escolars de tot Mallorca i també d'un turisme intel·lectual.

—**¿I pel que fa als altres projectes?**

—El Molí des Fraret ha d'esser una escola de la Mancomunitat, allà on oficis tan tradicionals com adobar pedra, marès, jardineria, fusta o ferro puguin donar feina a molts de joves. Tot tipus d'iniciativa a la carretera de Manacor s'ha de potenciar amb una compensació pel municipi. I respecte a la cessió dels 6.500 metres quadrats devora el camp de futbol, s'han de cedir al C.I.M. Volem un poliesportiu mancomunat amb piscina climatitzada i pistes de tenis, però que totes les despeses, tant de construcció com de manteniment, sien per al C.I.M.

—**Sobre el turisme a fora vila. ¿Penses que a Montuïri se'n pot treure profit?**

—Es necessiten joves emprenedors, que sàpiguin combinar l'activitat agrícola-ramadera amb l'agro-turisme. L'Ajuntament ha de donar facilitats per a les explotacions, com la de Son Bascós, i que neixin al voltant del nostre poble, cada una amb l'especialitat que cregui més adient.

—**¿Creus que Montuïri acabarà essent d'una manera absoluta poble dormitori?**

—No; si entre tots sabem explotar la nostra situació geogràfica i som capaços d'elegir polítics que ens sàpiguin defensar davant els poders centrals i autonòmics.

—**¿Teniu previst fer pactes post-electorals?**

—Dia 27 de maig hi haurà un nou

pacte post-electoral. Les urnes hauran elegit cares noves. Estan ansioses perquè s'acabi aquest hivern tan llarg. Estan cansades d'aigua, neu i fred. Sospiren anar endiumenjades de flors blanques, vermelles o roses.

—**¿Voldries dir, finalment, algunes coses més als montuïrers?**

—Els candidats són importants, però també ho són els programes realistes i possibles. El nostre no és un programa partidista, sinó consultat amb molta gent d'aquest poble. A ells els donam les gràcies i als altres, simplement que el llegeixin i si agrada ja sap cadascú el que ha de fer.

Onofre Arbona

**Les Balears,
el nostre món**

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Candidat a batle pel P.P.**JOAN ANTONI RAMONELL AMENGUAL**

**Es torna presentar per aquest motiu:
"Per dur andavant la feina començada
fa quatre anys, que queda molt per fer"**

Joan Antoni Ramonell Amengual una altra vegada es torna presentar a les eleccions com a cap de llista pel Partit Popular a Montuïri. Té 33 anys, està separat i amb tres fills. Professionalment és empresari de la construcció.

Dins el seu partit ocupa el càrrec de secretari a la Comarca de Manacor, és membre del Comité Insular, membre del Comité Regional, representant dels batles de Mallorca dins la Comissió Provincial d'Urbanisme i també vicepresident de la Mancomunitat del Pla.

—Veim que et presentes a la reelecció. ¿Per quins motius?

—Per dur endavant la feina començada fa quatre anys, que queda molt per fer des que nosaltres agafàrem el poder, si bé hem lograt un canvi molt gros dins la nostra població. Després de vuit anys d'una política socialista de creixement zero, ens trobàvem en un poble amb un endarreriment d'uns 10 a uns 15 anys. Aquesta feina no es fa en quatre anys, sinó que se'n necessiten més. Per tant, tenint vocació, essent coneixedor de la matèria, tenint esperit d'iniciativa, constància i saber estar en contacte directe amb els problemes i amb el veïns, és el que em duu a presentar-me un altre pic com a batle.

—Aquesta decisió, ¿no la consideres un tant arriscada?

—Crec que esser batle comporta unes dificultats que no tothom les podria assumir. Un batle ha d'esser una persona que sàpiga escoltar la gent de l'oposició, acceptar les crítiques i quan té clar el que vol, i el que vol per al seu poble, el risc que corr és nul.

—¿No tens por a la incomprensió, a les crítiques, a l'oposició, al fracàs...?

—Quan una persona sap el que vol i té clar el que fa, no pot tenir mai por a la incomprensió, malgrat que un sap que no ho fa bé mai per a tothom; però amb diàleg s'arriba molt enfora. A l'oposició sempre l'he escoltada i he duit a terme moltes idees o suggerències seves, proposades per ells. Però sí, el que em molesta

són les ressenyes periodístiques totalment falses i partidistes, que van en contra de la labor realitzada durant aquests darrers quatre anys, que ens han duit a una pau política entre tots els montuïrers.

—¿Quina és la teva opinió sobre la política actual en el nostre poble?

—Montuïri és un poble polític, per tant és un poble que viu intensament la situació. Vàrem passar uns anys allà on Montuïri es destacava dins Mallorca per esser el centre de l'esquerra, allà on s'organitzaven actes que dugueren a uns enfrontaments entre els montuïrers. Però crec que tot això s'ha superat, crec que la labor realitzada pel govern municipal en aquest tema ha estat molt important, tant és així que puc dir molt fort que durant aquests darrers quatre anys als montuïrers se'ls ha tractat com a montuïrers i no pel color polític que tenen.

—¿Què trobes que hi manca en el nostre poble?

—A Montuïri manca realitzar una sèrie d'obres, el projecte de les quals ja està elaborat, com pot esser la canalit-

zació d'aigua potable, asfaltat de camins, projecte del Molinar, escola d'agricultura, escola taller al Molí des Fraret, ampliació del cementeri, equipament esportiu a la zona que l'Ajuntament ha adquirit devora el camp de futbol.

—D'aquestes mancances, ¿quines destacades com a més prioritàries?

—La més urgent és la canalització de les aigües potables, el pou de la qual està previst fer-lo dins aquest any, i en el 92 el començament de la canalització de l'aigua, l'acabament de la residència, la construcció de la piscina, que ja està aprovada en aquests moments.

—¿Com es durien a terme?

—La canalització d'aigües es durà a terme amb el Pla d'Obres i Serveis del Consell Insular de Mallorca i la piscina amb el Pla d'Instal·lacions Esportives del C.I.M.

—Per altra banda, ¿què trobes que hi sobra?

—Crec que de sobrar, mai sobra res. Ara bé, hem de tenir en compte que els serveis que té actualment l'Ajuntament i el seu manteniment, duen un cost bastant elevat, però crec que s'han de mantenir tots i s'han d'anar millorant dia a dia.

—¿Ja teniu elaborades les línies bàsiques del vostre programa?

—Sí. Seran la continuïtat de la labor realitzada durant aquests quatre anys darrers, no prometem moltes coses, però el canvi social i econòmic que prometem a la nostra gent, s'està realitzant i s'ha de continuar en aquesta línia, una línia de convivència amb els nostres ciutadans, allà on des del govern municipal, tots els montuïrers siguin tractats amb igualtat, allà on la gent, quan vagi a la casa de la vila a cercar un document, se'l en pugui dur al mateix moment. Seguir en la política de creació de llocs de

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

treball, seguir en la mateixa línia d'aquests darrers quatre anys durant els quals picapedrers, fusters, llanterners, electricistes, etc., no sols han tengut feina, sinó que han hagut d'ampliar la seva plantilla per donar abast a la feina. Seguir en el manteniment, dia a dia, de les instal·lacions municipals, com l'Ajuntament, escola de música, biblioteca, correus, centre sanitari, poliesportiu "Es Dau", Local Jove, Creu Roja, cementeri, camp de futbol... per donar de cada dia un millor servei als nostres ciutadans. O sia dur a terme les obres ja anomenades anteriorment.

—**Quin és el teu punt de vista respecte a les tres etapes precedents, pel que fa a les actuacions polítiques?**

—Crec que són etapes molt diferenciades. Montuïri va estar governat al llarg de vuit anys per una esquerra, la política de la qual partia d'un creixement zero, allà on el poble estava molt influenciat per l'Ajuntament. I això va dur a una etapa on la convivència era difícil dins el nostre poble, degut al separatisme de la política municipal. Durant aquests darrers quatre anys, el govern del Partit Popular ha canviat totalment la política anterior, obrint-nos cap a les realitats del nostre poble, donant participació a tothom i essent un govern obert a tots els montuïrers.

—**Veus possibilitats d'un enteniment entre forces polítiques afins per tal de guanyar les eleccions?**

—Crec que al llarg de la democràcia, a l'hora de fer govern, sempre hi ha hagut l'enteniment entre les dues forces d'esquerra a fi d'ajuntar-se a l'hora d'elegir el batle. Malgrat que entre el partit socialista i el PSM hi hagi unes diferències bastant considerables.

—**Podries donar-nos una sucinta opinió de les altres tres forces polítiques amb representació municipal?**

—En el començament d'aquesta legislatura vaig obrir les portes tant al partit socialista com al PSM i al CDS, perquè agafassin responsabilitats municipals, essent el PSM l'únic grup que no acceptà dur cap comissió. En canvi el PSOE dugué a terme durant un cert temps la presidència de dues comissions fins que el partit obligà els regidors a no fer feina

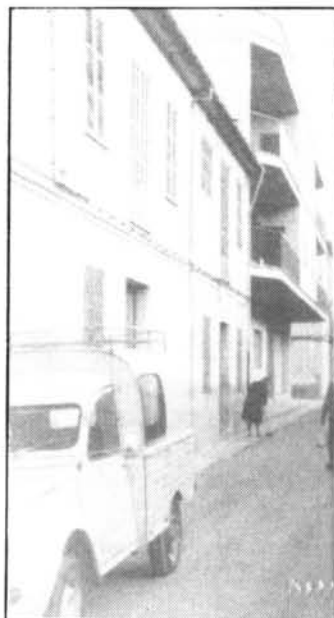
RAMONELL CONSIDERA QUE AVUI MONTUÏRI "ÉS UN POBLE VIU, QUE EL SEU CREIXEMENT SERA PALPABLE EN POC TEMPS". I ENCORATJA TOTS A ANAR A VOTAR

per un batle del Partit Popular. Amb el CDS hi ha hagut sempre un enteniment durant aquests darrers quatre anys.

—**Hi ha divergència sobre la situació econòmica del nostre Ajuntament. Què ens podries dir en concret?**

—He de començar dient que la situació econòmica de l'Ajuntament en aquests moments és immillorable. A l'any 90 hem tengut un superàvit de 7.500.000 pessetes. Tot això és degut a una política econòmica que començarem des d'un principi. I la començarem fent uns pressuposts reals; és a dir, primer fent els ingressos i després elaborant les despeses; no a la inversa com es feia abans. Assumirem la responsabilitat de la cobrança de la recaptació, i això ens ha duit que de la gent, tenint 30 dies per poder pagar, arribem a cobrar un 95 per cent de la recaptació. Eliminarem diversos impostos com prestació personal, façanes, portes i finestres, clavegueram, cans... etc. Baixarem els impostos d'un 20 a un 16 per cent, duent un control esticte de les despeses, i gràcies a la política urbanística en la qual els ingressos, en matèria de llicències fiscals, llicències d'obres, etc. ens han superat en un tant per cent molt elevat. Si per exemple les llicències municipals l'any 1987 suposaven a l'Ajuntament unes 700.000 pessetes, l'any 1990 la recaptació va pujar a 7.000.000 de pessetes. No s'ha hagut de demanar durant aquests darrers quatre anys cap préstec i s'han anat eliminant els préstecs que l'Ajuntament havia adquirit amb el govern socialista. Malgrat no demanar cap préstec, s'han pogut realitzar inversions importants, com guarderia infantil, la compra de Ca Ses Monges, adecentament de la voravia i il·luminació del cementeri, la construcció de dos pous per a l'eliminació de les aigües brutes, l'edifici de la Creu Roja, adquisició dels terrenys veïns al camp de futbol, adecentament de l'Ajuntament, la biblioteca nova, construcció de les aules de l'escola de música, construcció de l'oficina de correus, pavimentació del poliesportiu "Es Dau", il·luminació de

Darrerament moltes cases han millorat tant el seu aspecte interior com exterior.

l'avinguda "Es Dau", etc. Malgrat totes aquestes inversions, no s'ha hagut de demanar cap préstec i hi ha hagut un superàvit en el darrer curs de 7.500.000 pessetes.

—**Per tant, quins seran els problemes més importants que haureu de resoldre dins la pròxima legislatura, cas de guanyar les eleccions?**

—Els problemes més importants que haurem d'enfrontar són: l'abastiment d'aigua potable, l'asfaltat dels camins rurals, el projecte del Molinar, l'escola d'Agricultura i el taller del Molí des Fraret.

—**Com veus rendibles els projectes del Molinar, Son Fornés, el Molí des Fraret, els Creuers, la piscina...?**

—Després de molts d'anys, aquest govern va dur a terme el concurs per al projecte de la rehabilitació del molins, el qual s'haurà de dur endavant amb un cost d'uns sis milions de pessetes, si bé l'Ajuntament té demanada una subvenció per dur-lo endavant. De Son Fornés he de dir que en aquests darrers 4 anys s'hi han destinat uns 6 milions de pessetes, en col·laboració amb la Conselleria de Cultura, per al manteniment i excavacions, i ja en l'actualitat he de dir que s'està elaborant un llibre damunt la feina realitzada durant aquests darrers anys. L'Ajuntament va adquirir el Molí des Fraret, per a la instal·lació d'una escola-taller, el projecte de la qual està en marxa a través de la Mancomunitat

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

des Pla. Pel que fa als Creuers, degut a la nostra política urbanística i econòmica cap al realçament del nostre poble contempla la instal·lació d'indústries dins el nostre terme, cosa que ja hem aconseguit i han començat les obres d'un bar-restaurant amb uns locals comercials i una fàbrica de perles, els quals, en el nostre poble, poden donar uns 60 llocs de feina, i estan també a punt de començar les obres d'un altre centre cultural (discoteca) i la construcció d'una benzina. I respecte a la piscina, finalment, després de molts d'anys, aquest govern del Partit Popular, dialogant, ha pogut aconseguir, mitjançant un conveni urbanístic, la propietat de 6.500 metres quadrats, veïnat al camp de futbol, allà on, dins poques dates, es començarà l'obra de la piscina municipal, amb el projecte ja aprovat.

—Sobre el turisme a fora vila, ¿creus que se'n pot treure algun profit?

—Amb el projecte del Molinar, està previst que Son Fornés sia una ruta turística, de la qual en el nostre poble se'n podrà treure profit, d'un turisme rural. Crec que l'Ajuntament ha d'esser coordinador entre la Comunitat Europea, Conselleria d'Agricultura i propietaris de finques rústiques, per tal de dur endavant el turisme rural.

—¿Acabarà essent Montuïri un poble dormitori?

—Crec que anava a ser un poble dormitori, degut a la política que durant 8 anys de governar el poble, es duia. Però amb el canvi que li hem donat aquests darrers 4 anys, crec que està ben demostrat i queda a la vista de tots, que és un poble viu i que el seu creixement serà palpable en poc temps.

—¿Quines perspectives veus de cara a rendabilitzar i revitalitzar Montuïri?

—Esperam que això s'aconsegueixi amb els projectes abans esmentats.

—¿Pensau fer pactes pre o post electorals amb algun partit?

—Depèn de les opcions polítiques que es presentin.

—Ja per acabar, ¿què diries als montuïrers abans de les eleccions?

—Als montuïrers els diria que analit-

zin molt bé les etapes polítiques en què han estat governats i considerin la que més convé. Si opten per la que els ofereix el P.P., com és la continuïtat d'una política oberta a tothom, allà on, des de la cultura s'ha fet una feina de dotar una biblioteca, de crear l'Escola de Música, de donar participació a la gent als actes culturals, de la realització de la residència de la 3a. edat, d'estar sempre al costat dels pagesos ajudant a la Cooperativa en el moment que ho va necessitar, asfaltant i arreglant camins, baixant des d'un principi els impostos i ara mantenint-los, duent un control estricte de les

despeses i aconseguint així un superàvit cada any, estant al costat de totes les associacions, com la Societat de Caçadors, A.P.A., Club de Futbol, Club Ciclista, Columbòfila, Club de Bàsquet, gimnàstica, etc. i mantenint els serveis en perfecte estat i millorant cada dia, la creació dels serveis d'assistència social i el servei a domicili i per moltes coses més... que dia 26 de maig vagin a les urnes i votin la continuïtat d'aquests darrers 4 anys; i si no els és de bon grat, que votin l'opció de l'esquerra, però l'important és que votin.

Onofre Arbona

S.I.A.C.

S.I.A.C.

**EL CAMÍ MÉS CURT
PER TOT EL QUE
VOLS CONÈIXER
SOBRE L'ADMINISTRACIÓ**

Què és el S.I.A.C.?

- * El S.I.A.C. és un Servei d'Informació i Atenció al ciutadà, adscrit a la Conselleria Adjunta a la Presidència.

Quins són els seus objectius?

- * Informar als ciutadans sobre les actuacions de l'Administració de la C.A.I.B. i sobre qualsevol altre tema en relació als organismes depenents del Govern Balear.
- * Informar als ciutadans sobre l'estructura i funcions de totes les altres administracions.
- * Informar sobre qüestions d'interès relacionades amb la Comunitat Balear.
- * Recollir i tramitar suggerències dels ciutadans.
- * Recollir i tramitar queixes i reclamacions.
- * Servei de nexa d'unió entre Administració i administrats. En definitiva, el S.I.A.C. pretén esser la clau de l'Administració al pany de la porta dels ciutadans.

Rafel Ribas Miralles, "Rua"

Un dels primers aviadors d'Espanya. Morí el 1936 a resultes de la guerra civil

El 15 d'abril de 1902 naixia a Montuïri Rafel Ribas Miralles, ben considerat i conegut anys després com "s'aviador Rua". Els seus pares, Honorat Ribas Manera, "de Son Reus" i Antònia Miralles Martorell "Rua", s'havien casat el 15 de Maig de 1891 i aleshores sols tenien una filla, na Margalida. D'aquí que l'arribada d'en Rafel, als onze anys de matrimoni, fou un esdeveniment familiar que va satisfer els esposos, els quals, per altra part, ja tenien 36 i 34 anys respectivament. Més envant encara en tengueren un altre: en Josep.

Mentre el pare d'en Rafel feia de pagès, la seva mare donava classes, però sense cap títol. I dins aquest ambient un tant cultural, cresqué fins arribar a l'adolescència, que fou quan decidí ésser militar. Als 18 anys s'incorporà voluntari.

Infanteria fou el seu cos. Al cap de poc temps, ascendí a "cabo", i des d'aquesta categoria, tot d'una que pogué, anà al curs de sargent. Aprovà i ascendí, i amb aquest títol es traslladà l'any 1924 a Africa, on va lluitar a la guerra que Espanya havia declarat als moros. Allà es va comportar com un militar heroic, ja que el seu sentit de patriotisme romangué sempre latent en ell.

A en Rafel, degut al seu comportament, li atorgaren la medalla individual de "sufrimientos por la Patria", recompensada de per vida. I també el Rei Alfonso XIII n'hi atorgà dues més: la del "Marroc" i la dels "Ajuntaments".

Acabada la guerra d'Africa pogué ingressar a l'escola de suboficials, a Madrid on, al mateix temps que estudiava allà, també cursava el batxillerat, dedicant-hi tot el temps que podia. I naturalment, "s'aviador Rua" no s'aturà fins assolir ambdós estudis que realitzava.

Ignoram quins foren els motius exactes que el feren canviar de manera de pensar, el fet cert és que una vegada haver acabat aquests estudis, els primers avions solcaven ja el cel espanyol. I des d'aquells moments en Rafel va atalaiar que la professió d'aviador ompliria encara millor les seves aspiracions. I es decidí i no es féu esperar. Amb els estudis que tenia i una forta dosi de sacrifici que

covava dins ell, ingressà a l'escola de pilots militars, a Los Alcázares (Múrcia) i al cap de poc temps obtenia el títol de pilot d'aviació militar i quasi simultàniament el d'observador. Es pot assegurar, per tant, que fou un dels primers pilots militars espanyols. Corria aleshores l'any 1927.

L'any següent, però, i a conseqüència d'uns exercicis de pràctiques aèries, l'avió que ell pilotava caigué dins un camp de Castella, prop de Burgos. No morí, però es rompé una cama i moltes altres macadures i cops, avaria que el féu romandre a l'hospital per espai de prop de dos anys. I quan en sortí encara coixejava i així transcorregueren alguns anys.

Aquí cal citar que a Burgos, un altre montuïrer, Pere Cerdà "des Puig", que era militar, va saber de l'accident en el moment. Mentre alguns el donaven per un cas impossible, en Pere va insistir, l'agafaren i l'hospitalitzaren i així fou com encara se salvà. I curat, així com va romandre, s'hagués pogut retirar, però va insistir per tornar agafar l'avió. Durant la recuperació va estar d'administratiu a l'antiga Caixa Rural a Montuïri, durant uns dos anys.

Mentrestant es va declarar la república (1931) i ell continuà feel al govern establert, essent cap d'una "escuadrilla" aèria a l'aeròdrom de "Cuatro Vientos"

a Madrid. I poc temps abans d'iniciar-se el "Moviment" l'havien destinat a Sevilla, però encara no havia abandonat la capital d'Espanya.

El seu destí definitiu, però, ja estava traçat. La seva darrera gesta aèria en seria la culpable. El Ministeri de Guerra, el 20 de Juliol l'envià a Sòria a llançar octavetes des de l'aire, les quals rebutjaven l'alçament promogut per Franco. Pensem, però, que els avions d'aquell temps no posseïen ni la seguretat ni l'autonomia dels d'ara, i bastava un lleguer contratemps per a una avaria.

Quan el seu avió estava damunt terrers sorianes, una boira molt espessa impedia la visibilitat. I davant el perill de continuar el vol, en Rafel es va decidir per un aterratge forçós, cosa que aconseguí, i així ell i el seu mecànic, bons i sans pogueren davallar de l'avió.

No cal dir que immediatament forces de la Guàrdia Civil hi acudiren i els agafaren. Els empresonaren i els traslladaren a Burgos, on en Franco més enviant hi va establir el quarter General.

Des de la presó començà a escriure cartes. I n'escrigué moltes: als seus pares, a la seva al·lota (1), amb qui ja havien fixat data per casar-se dins el mes d'agost d'aquell 36, al seu oncle, el Pare Miralles (2) i a altres: cartes, però, que no arribaren als seus destinataris fins una vegada haver mort. Es veu que les retenien i les feren viatjar per França, i primer fou aquí la notícia de la seva mort que les cartes per ell enviades, en una de les quals, la darrera, emotivament es despedia per a sempre. A resultes d'un consell de guerra sumaríssim moria assassinat el 2 d'octubre de 1936.

Aquesta fou la contribució d'un bon montuïrer i patriota que, com molts altres, la seva vida fou el tribut a una lluita fratricida.

Onofre Arbona

(1) Margalida Verd Palou "Potecari", ja promesa i amb qui no es pogué casar Rafel Ribas, va romandre fadrina tota la vida. Morí el 17 de Juliol de 1990 als 83 anys.

(2) El pare Josep Miralles Martorell, M.S.S. CC., fou prior de Lluc i de la Real i posteriorment passà a Sant Honorat i morí a Sant Gaietà a Palma. Prest en publicarem una ressenya

Nota: Quasi totes les dates ens les ha proporcionades Gabriel Sastre Ribas "Patró", nebot que era del ressenyat.

SUCCINTA HISTÒRIA DEL FUTBOL MONTUÏRER - IV

Els anys 50: El Montuïri destaca dins el futbol regional

A començaments de l'any 1950 el camp "Es Revolt" va estar a punt de desaparèixer. Don Joan Ferrando, que ja no era el president, demanà a Mateu Jordà "Confiter" si a Montuïri encara hi havia futbol, i aquell li respongué negativament. I com que per altra part, com cal recordar, el propietari no rebia res per tenir el camp arrendat, don Joan immediatament va enviar un "parell" a llaurar-lo.

D'aquest fet totd'una se'n temeren els directius, els quals, a través de don Guillem Pascual aconseguiren que el mateix Governador Civil, en Pardo, donàs ordre d'aturar la llaurada.

Després fou, però, el Montuïri qui es va encarregar de tornar-lo deixar en condicions de poder-hi jugar. El fet costà al club 2.998'15 pessetes i 20 jornals a 20 pessetes cadascun.

Pel que fa a la part esportiva, recordem que a la temporada 1946-47 el Montuïri havia ascendit a 2a. regional. Idò bé, el 25 de maig de 1951, després de superar la fase final de campions de 2a. regional enfrontant-se al Port de Pollença (aquí guanyàrem per 5-3 i allà perdérem per 1-0), el nostre equip es proclamaria campió de 2a. regional.

A la temporada següent, acabats d'ascendir a I regional, veim que el Montuïri ja guanyà el primer partit, el 12 d'octubre de 1952, amb aquest resultat: Montuïri, 4 - Pollença, 2. L'alineació que presentà el Montuïri fou aquesta: G. Sampol; Pedro, Caló, Costa; Reus, R. Sampol; Ballester, Fiol, Niu, Arbona i Bauzà.

Durant aquesta dècada dels 50, com es pot comprovar per l'alineació precedent, sorgiren nous jugadors dins el futbol montuïrer, entre els que cal destacar Rafel "Costa", Pere i Pep "Malherba", Jaume Fiol "Tarric", Tomeu "Reus", Llorenç Bauzà "Neo", Sion Arbona "Quelet", Joan Miralles "Felanitxer". Més envant aquest darrer va fitxar amb el Pontevedra, de I divisió nacional.

En aquells anys fou entrenador i jugador al mateix temps, en Pep Sam-

DÈCADA DELS 50: UN EQUIP DE I REGIONAL

Drets: Biel "Rupit" (massatgista), Pere "Malherba", Noguera (de Lluçmajor), Bernat Pizà, Bartomeu "Reus", Rafel "Costa", Biel Sampol, Joan "Costa" ("Cotanda" - secretari tècnic-). Acotats: Pep Sampol, Jaume Fiol "Tarric", Guillem "Niu", Sion Arbona "Quelet" i Llorenç Bauzà "Neo".

pol. I també durant sis temporades se'n cuidà en Llorenç "Neo", exercint d'entrenador dels de regional, primerament, i després altres sis, dels juvenils i infantils. Han estat dues persones que s'han desfet pel futbol montuïrer.

No es pot oblidar la persona que durant aquells anys era l'animador de l'equip: en Joan Miralles "Costa", el qual, per al·lusió a un bon secretari tècnic que aleshores tenia el Mallorca, era conegut per "Cotanda".

POTENCIACIÓ DELS JUVENILS

A la temporada següent, 1953-54 trobam ja un equip juvenil potenciat per la parròquia; el qual, al cap de poc temps prengué el nom d'"Àguiles" i participà en torneigs comarcals.

Dins el futbol montuïrer també s'ha de recordar don Toni Ramis, el vicari que vengué a Montuïri pel desembre de 1956: assenyala una data important dins l'esport, sobretot pel que fa a reclutar nous valors joves.

Mentrestant els bons jugadors del Montuïri s'havien espargit per equips d'altres pobles i a Montuïri estiguérem dues temporades sense futbol oficial; fins que a la temporada 1957-58 tornaren reprendre i continuaren jugant a I regional. Per cert que el pressupost

d'aquesta temporada fou de 18.000 pessetes i la quota anual dels socis era de 100 pessetes.

A la temporada 1958-59 tenguérem a més dos equips juvenils, encara no federats: el del Montuïri amb en Norat Moll com a delegat, i l'altre, anomenat "Bona Pau", comandat per Antoni Gomila "Canet", proclamant-se campió del torneig "Alpargata". Va esser entrenador dels juvenils algunes temporades, en Mateu Jordà "Confiter".

"¿A què venia el nom de "Bona Pau"?, preguntàrem en certa ocasió al mateix Toni Gomila. I aquest ens digué: "El motiu principal fou per fer desaparèixer la mala fama que oferien els nostres jugadors dels altres equips pels camps esportius de Mallorca".

A la fi d'aquesta dècada, era l'any 1959, tant els resultats com l'afició deixaren que desitjar, tant és així que degut a un greu incident es va desqualificar "Es Revolt" quan el Montuïri havia de promocionar per descendir amb el Cardassar. El Montuïri va haver de jugar a Felanitx com a camp propi, on perderen per 0 - 3. I a Sant Llorenç, també guanyaren els locals, per 3 - 2. Per aquest motiu el Montuïri va haver de tornar a 2a. regional.

(Continuarà)
Onofre Arbona

L'equip de bàsquet femení, classificat

Les cadets de bàsquet femení de Montuïri per segon any consecutiu disputaran les finals de Balears. Serà els dies 12, 13 i 14 d'aquest mes d'abril a Ciutat. També hi participaran els campions de Menorca i d'Eivissa a més del Montuïri, segon classificat i el Bons Aires o Jovent, de Ciutat, campió de Mallorca.

SUBCAMPIONES DE MALLORCA

Tremendament competit ha esdevingut el campionat de Mallorca d'aquesta categoria. Si a la passada els dos primers llocs no es decidiren fins al darrer segon (així, textualment), aquesta temporada també s'ha hagut d'esperar fins a la darrera jornada i, fins i tot, a l'espera de la resolució del recurs del partit Jovent-Bons Aires.

Les nostres representants s'han proclamat subcampiones de Mallorca gràcies al millor "bàsquetaverag" directe amb el Jovent (o Bons Aires), amb el qual ha quedat empatat a punts.

Les cadets montuïreres han aconseguit un total de 1194 punts i n'han encaixat 811 en 18 partits. Han estat les màximes encistelladores de la seva categoria, han perdut tres partits (amb el Jovent per un punt, amb el Sant Agustí, per dos, i amb el Bons Aires per tres). Amb l'excepció del partit contra aquest equip, les seves victòries han estat per ample marge, essent la major diferència el 90-43 davant el Joventut Mariana. El grup estava integrat per deu clubs.

De les deu jugadores que formen l'equip, n'hi ha tres que fa quatre temporades que hi juguen, ja que hi comencaren dos anys abans de l'edat oficial. Es tracta de les veteranes Maria Portell, Joana Ma. Capellà i Maria Fca. Gomila. Les tres, juntament amb n'Isabel Mayol i na Joana Serra, s'incorporaren a l'equip una campanya després, acabant enguany la seva etapa cadet, per motius d'edat. De l'equip infantil de la passada lliga, hi juguen Francisca Bauzá, Maria Vidal, Antònia Ribas, Cati Mascaró i Maria Arbona. L'entrenador és en Toni Gomila i és delegat en Llorenç Capellà, junior.

Encara recordam l'èxit de l'any passat proclamant-se subcampiones de Ma-

L'equip de bàsquet cadet femení enguany ha tornat aconseguir el subcampionat de Mallorca

llorca, de Balears i del "II Trofeu Rafel Coll" i la seva participació a la fase de sector del Campionat d'Espanya federat que se celebrà a Alacant.

Campionat de Bàsquet Cadet Femení CLASSIFICACIÓ FINAL

Bons Aires	18	16	2	1161	753	34
Montuïri	18	15	3	1174	803	33
Jovent Cimsa	18	15	3	1105	804	33
Sant Agustí	17	10	7	922	852	27
Perlas M.	18	9	9	871	920	27
Colonya P.	18	6	12	747	953	24
F. Mestre	17	6	11	655	792	23
J. Mariana	18	3	15	715	996	21
Andratx	16	5	11	735	926	21
Sant Josep	18	3	15	763	1048	21

LES INFANTILS, CAMPIONES DE GRUP

A la fita esportiva de les cadetes s'hi ha de sumar la de l'equip infantil femení, ja que s'ha proclamat campió del grup B-II després d'haver guanyat tots els dotze partits disputats a la primera fase de la lliga. Una gesta molt important de la qual informarem el pròxim mes, més extensament.

Resultats corresponents al mes de març:

ESPORT ESCOLAR

Mini-bàsquet femení

Verge Monti-Sion, 48 - Montuïri, 15

Futbol-sala iniciació

Sineu, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - E.N. Porreres, 2
Sant Jordi, 3 - Montuïri, 4
Montuïri, 3 - Sóller, 0 (amistós).

Futbol-sala benjamí

Sineu, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 9 - Verge Monti-Sion, 5
Sant Joan, 2 - Montuïri, 1

BÀSQUET

Infantil femení

Montuïri, 59 - Sant Agustí, 33
Gesà Alcúdia, 36 - Montuïri, 55
Amb aquest darrer partit ha acabat la primera fase del campionat. Les montuïreres han estat campiones del grup B-II.

Cadet Femení

Perles Manacor, 37 - Montuïri, 60
Montuïri, 90 - Joventut Mariana, 43
Montuïri, 47 - Bons Aires, 44
Sant Josep, 60 - Montuïri, 79
Montuïri, 70 - Sant Agustí, 35
Jovent, 66 - Montuïri, 65
Ha finalitzat el campionat de Mallorca en el qual el Montuïri ha quedat en segon lloc.

FUTBOL

Benjamins

Montuïri, 3 - Barracar, 2
Felanitx B, 3 - Montuïri, 3
Montuïri, 0 - Santanyí A, 6
Badia Cala Millor, 5 - Montuïri, 0

Infantils I regional - Grup B

Montuïri, 1 - Campos, 0
Binissalem, 0 - Montuïri, 1
Montuïri, 5 - Barracar, 4
Sallista, 4 - Montuïri, 0

(Continua a la pàgina següent)

(Ve de la pàgina anterior)

Cadets

Montuïri, 3 - Espanya, 0
 Ses Salines, 0 - Montuïri, 4
 Montuïri, 2 - Avance Artà, 0
 Porreres, 0 - Montuïri, 2

Juvenils II regional - Grup A

Colònia Sant Jordi, 0 - Montuïri, 3
 Montuïri, 1 - Port Pollença, 0
 Cardassar, 5 - Montuïri, 1
 Xilvar, 2 - Montuïri, 1

III regional - Grup B

Montuïri, 1 - Campanet, 8
 Montuïri, 1 - Colònia Sant Jordi, 4
 Llubi, 2 - Montuïri, 0

I PREFERENT**Montuïri, 4 - Margaritense, 1**

Partit de "guante blanco", com diuen en castellà. El Margaritense travessa per greus problemes de directiva i amb dificultats va poder reunir els 11 jugadors i va actuar amb 10 des del minut 20 per lesió del líbero. L'exceés de confiança local va impedir aconseguir una golejada d'escàndol.

Constància, 1 - Montuïri, 1

Encara que s'obtingués un positiu dins el camp d'un històric, enguany a Preferent, no vengueren contents, els montuïrers, d'Inca. El Constància va actuar la major part del partit amb inferioritat numèrica i s'hagués pogut guanyar. Així i tot, un positiu cap a casa. Per tal de compensar, l'àrbitre Armenta va expulsar injustament Juanjo.

Montuïri, 0 - Son Roca, 3

Tres ocasions materialitzades en gol. Forts marcatges, bon porter, contra-atac ràpid i perfecta situació tàctica foren les causes d'una victòria palmesana enfront d'un Montuïri que va assolir més oportunitats i va caure innocentment davant el joc dur visitant. Expulsats Barceló, Tomàs i Capellà.

Santanyí, 2 - Montuïri, 3

Resultat meritori atès les tres baixes esmentades anteriorment. Els nostres avançaren per tres vegades en el marcador gràcies als gols de Rifita, S. Mas i Maestre. Així acabà la primera part. A la segona, el porter montuïrer Zubi va parar un penalty.

*Biel Gomila***Temps passat****25 ANYS ENRERA****24 Abril de 1966****Consagració als Sagrats Cors**

Després de tres dies de preparació dirigits pel Pare Agustí Martí, M. SS. CC., aquest diumenge, amb assistència del Bisbe, tot Montuïri es va consagrar als Sagrats Cors. Es féu una processó per tot el poble i a l'acabament, a l'església, el batle, representant a tots, "féu la consagració oficial".

50 ANYS ENRERA**Abril de 1941****Compra de ciris per a l'Ajuntament**

Els membres de la Corporació Municipal acudien a les processons de Setmana Santa i els ciris que portaven eren adquirits per la Casa de la Vila. I aquest any el seu import arribà a les 53 pessetes, les quals foren abonades al qui els va proporcionar: Baltasar Fiol Mayol.

Cuinar en casa**OUS FARCITS****INGREDIENTS**

- 6 ous.
- 1 llauna de tonyina.
- 2 cullerades de maionesa.

ELABORACIÓ

Es bullen els ous. S'agafa la meitat del vermells i es mescla amb la tonyina i la maionesa, i es farceix. Damunt cada mig ou s'hi posa un rotlle de pebre vermell torrat.

*Recepta de**Francisca Miralles Sastre, "de Cas Manescal"***Gloses****ACABADA LA GUERRA**

Gràcies a Déu podem dar, que sa guerra s'ha acabada; i es que sa vida hi han dada, que Déu amb una vegada els prengui amb la seva mà.

*Miquel Massanet "Parri"***Demografia****Març de 1991****NAIXEMENTS**

Dia 6.- Francisca Maria Bennassar Rossinyol, filla d'Antoni i Margalida.

Dia 26.- Vicenç Villalonga Mas, fill de Vicens i de Maria.

DEFUNCIONS

Dia 8.- Maria Verger Arbona, viuda de 89 anys. "Pelut".

Dia 10.- Joana Aina Mayol Oliver, viuda de 85 anys. "De Ca ets Escolans".

Dia 26.- Francesc Mas Oliver, casat de 72 anys. "De ses Palmeres".

Pluviòmetre**Març de 1991****Pluja caiguda a Montuïri per m2.**

Dia	1	2'90 litres
"	12	2'20 "
"	17	0'40 "
"	22	1'10 "
"	23	1'40 "
"	24	6'20 "
"	25	8'70 "
"	26	6'10 "
Total		29'00 "

Noces d'argent**15 Abril 1966**

Miquel Nicolau Verger "Vollandí" amb Joana Aina Bauzá Amengual "Pelut"

19 Abril 1966

Miquel Bauzá Miralles "Son Canals" amb Aina Maria Servera Manera "Sa Torre"

21 Abril 1966

Bernat Oliver Pou (Algaida) amb Aida Celestina Rosselló Alegre (de Cas Mestre Rosselló)

Els desitjam que aquest esdeveniment sia auguri de salut i molts d'anys de felicitat

EXCÉS D'ORIGINAL

Degut a l'exceés d'original, aquest mes hem hagut de diferir per a la pròxima edició, una entrevista, el concurs literari, part d'esports, gloses, un reportatge i altres que incloïem en aquesta pàgina.

El Bisbe aprovà l'actuació dels que realitzen tasques cristianes

VISITA PASTORAL

Tal com estava anunciat, el Sr. Bisbe, Teodor Úbeda, va visitar la nostra parròquia dia 16 de març. Amb aquest motiu es va entrevistar amb distints grups de persones que porten a terme diferents tasques pastorals a nivell de poble. Prèviament s'havia trobat amb un grup de mestres de la comarca, amb els quals canvià impressions sobre diferents punts relacionats amb l'ensenyament i la formació cristiana.

A l'Eucaristia, que va concelebrar per a tota la Comunitat parroquial, hi hagué molta assistència i participació activa.

Segons va manifestar, se'n va anar molt ben impressionat de la visita i de la feina i esforços que es van fent dins el camp de la pastoral, i ens encoratjà a seguir endavant per aquest camí.

Dia 20 d'abril, a les 6 de l'horabaixa, a la rectoria d'Algaida, tindrà una tro-

bada conjunta amb els Consells de les parròquies solidàries de Porreres, Algaida i Montuïri.

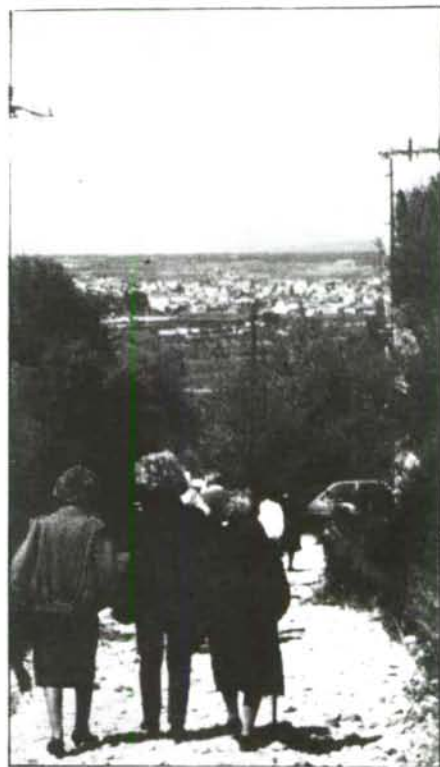
SETMANA SANTA I PASQUA

Amb bona participació i devoció, se celebraren els distints actes de Setmana Santa i Pasqua, que sempre acaben amb la manifestació popular de la Festa des Puig.

Enguany hi ha hagut algunes dificultats per disposar d'olivera suficient per al dia del Ram. De cara a l'any que ve, valdrà la pena cercar qualche solució. S'admeten suggerències.

DIA DEL SEMINARI

Amb ocasió del "Dia del Seminari", a les collectes de les misses i altres donatius es va recollir un total de 34.000 pessetes.

Persones majors i no tant majors han pogut tornar gaudir un any més del "Dia des Puig"

Dos dits de seny

"LLARGUES MANS"

Ara que s'acosten les eleccions municipals i autonòmiques tots els partits i coalicions polítiques ja tenen l'olla al foc i han començat a coure programes, llistes i campanyes, i per tot arreu se sent olor de sofrit.

Ja sabem com solen esser les campanyes electorals: qui més qui manco sol "prometre el món i la bolla" i vol fer veure que els contraris sols no saben "quants de dits té una mà". Després... "de prometre a complir, hi ha molt de tros per penedir".

Segurament tots els programes municipals es basaran primordialment en la millora del poble: en l'aspecte econòmic, urbanístic, estètic, cultural, sanitari, social, festiu, ecològic, etc.

A vegades és difícil compaginar alguns d'aquests aspectes, aleshores s'haurà de donar prioritat a un

o altre segons l'escala de valors. Per exemple, és bo que hi hagi un progrés econòmic i que es fomenti el creixement del poble, però això no pot esser excusa per rompre la seva estètica ni crear una anarquia urbanística. Si estimam el poble i el volem millorar, ha d'esser respectant i potenciant la seva bellesa, que no podem hipotecar de cara al futur amb el pretext d'un guany immediat i/o d'un progrés mal entès.

Tant els organismes municipals com autonòmics convé que ho tinguin en compte a l'hora d'aprovar projectes i concedir permissos, que massa desastres s'han fet a Mallorca, i més prest o més tard se'n paguen les conseqüències.

Alerta, idò, a no "donar massa llargues mans" en coses que a llarg plaç hàgim de lamentar.

"Antes, antes, va dir en Canyot", perquè si no... "Déu mos guard d'un ja està fet!".

Salomó

CURSET DE NOVIS

El pròxim curset prematrimonial, per a les parelles que facin comptes casar-se prest, tindrà lloc a Ca Ses Monges de Petra: començarà dia 3 d'abril.

MISSA DEL PUIG

El primer diumenge de maig, dia 5, es tornarà començar a dir missa en el Puig de Sant Miquel, els diumenges i festes a les 7.30 de l'horabaixa.

FORMACIÓ PER A ADULTS

El dimecres dia 17 d'abril, a les 21.30 a la capella del Roser, tendrem la darrera xerrada de reflexió cristiana, dirigida per mossèn Francesc Ramis Darder. El tema serà entorn a la resurrecció de Jesús.

I dia 6 de maig, a Porreres, els Consells de Pastoral de les tres parròquies solidàries tendran la darrera trobada de formació programada per al present curs. Mossèn Llorenç Tous parlarà sobre: "¿Què hem fet per acostar-nos al poble? ¿Què podem fer?".

A veure si entre tots trobam la resposta.